

SRBIJA STVARA PRICE

GLASOVI
POEZIJA
REČI
PROZA
ZAPLETI
DRAMA

SRBIJA
STVARA
PRICE

SRBIJA STVARA

Srbija stvara je nova, nacionalna platforma nastala na inicijativu Ane Brnabić, predsednice Vlade Republike Srbije. Platforma obuhvata sistemske mere za razvoj sektora kreativnih industrija i inovacija, kao i jačanje kulturne diplomatije i pozicioniranja Srbije kao zemlje kreativnih, inovativnih i autentičnih ljudi i ideja. Ovaj novi koncept ima za cilj da prepozna, afirmiše i istakne umetničko i svako kreativno stvaralaštvo i uspeh u oblastima obuhvaćenim ekonomijom zasnovanom na znanju. Platforma inicira mere za izmenu pravno-poslovnog i društvenog okruženja u Srbiji u cilju podrške razvoju postojećih i nastajanju novih inicijativa oblastima inovacija, kreativnih industrija i umetničkog stvaralaštva.

Više na serbiacreates.rs

SRBIJA STVARA PRIČE

Ova publikacija je začetak niza kratkih priča o savremenoj srpskoj književnosti u kojima će zainteresovani čitalac, urednik, prevodilac, književni agent... moći da pronađe ponešto o relevantnim autorima savremene srpske književnosti. Izbor je ograničen nevelikim brojem strana, tako da će priča biti nastavljena...

Upoznavanje sa našim savremenim piscima zanimljivo je zato što su oni sledbenici važnih i rado čitanih i prevedenih prethodnika iz druge polovine dvadesetog veka: **Miloša Crnjanskog, Vaska Pope, Miodraga Pavlovića, Milorada Pavića, Danila Kiša, i naravno, našeg nobelovca Ive Andrića.**

Srpske pisce, ilustratore, izdavače i sve druge profesionalce okupljene oko dobre knjige moguće je upoznati na primer na Međunarodnom beogradskom sajmu knjiga

koji se svake godine održava u poslednjoj nedelji oktobra, najveći je na Balkanu i jedan od najvećih u Evropi. Srbija se svake godine predstavlja i na međunarodnim sajmovima knjiga u Pekingu, Frankfurtu, Moskvi, Lajpcigu...

Srbija priča priče i na brojnim književnim manifestacijama i festivalima koji se održavaju u Beogradu i drugim gradovima: *Međunarodni susreti prevodilaca, Beogradski festival evropske književnosti, Trgni se, poezija i Svetski dan(i) poezije* u Beogradu, *Proza fest i Zmajevе dečje igre* u Novom Sadu, *Vukov sabor* u Tršiću kod Loznice, *Disovo proleće* u Čačku, *Borina nedelja* u Vranju, *Dani duhovnog preobraženja* u Žiči kod Kraljeva, *Sićevačka književna kolonija* nedaleko od Niša, *Festival kratke priče Kikinda Short*, *Književna kolonija* u Rumi, *Raške duhovne svečanosti*, *Festival Na pola puta* u Užicu, *Jefimijini dani* i *susreti Savremena srpska proza* u Trsteniku...

SRBIJA STVARA PRIČE

Ali Srbija ne bi mogla da stvara priče da nije onih koji ih pišu, zato ovde predstavljamo neke od naših pisaca. Kraj dvadesetog i početak dvadeset i prvog veka u srpskoj književnosti obeležava živa, aktivna književna scena, veliki broj autora različitih generacija koji aktivno

pišu i objavljuju, i izrazita stilsko-poetička raznorodnost.

Polifoničnost savremene srpske književnosti ne ometa dostizanje vrhunskih estetskih dometa, naprotiv. Žanrovska raznolikost, poetičko bogatstvo, stilska raznovrsnost, pisanje u skladu sa evropskim i svetskim književnim trendovima, ali i utemeljenost u sopstvenoj tradiciji i broj prevoda dela naših pisaca na mnoštvo jezika, dokaz su vitalnosti savremene srpske scene.

U javnom govoru o književnosti primat je, slično drugim kulturama, preuzeo roman. Poslednjih decenija srpska književnost živi vreme romana. To, naravno, ne znači da se ne pišu odlična poezija i drame.

Da odaberemo ko to u Srbiji priča priče, pomogli su nam naši ugledni izdavači i novinari. Uslovno, redosled će odrediti književni žanrovi, iako će nas na tom putu ometati upravo raznorodnost stvaralaštva pojedinih pisaca, jer – neki od najoriginalnih savremenih pesnika pišu drame ili knjige za decu, uspešni dramski pisci dobijaju ugledne nagrade za pripovedačke knjige, romanopisci se proslave kao scenaristi... Zajednički im je talenat za stvaranje vrhunske literature, a lepota različitosti je jedan od glavnih kvaliteta savremene srpske književnosti.

Ovo je, kako rekospo na početku, tek početak.
Sanja Milić

SADRŽAJ

POEZIJA

- 10 RADMILA LAZIĆ
-
- 12 DRAGAN JOVANOVIĆ
DANILOV
-
- 14 VOJISLAV KARANOVIĆ
-
- 16 ANA RISTOVIĆ
-
- 18 ZVONKO KARANOVIĆ

PRVI EVROPSKI PREVODIOCI SRPSKE USMENE, NARODNE POEZIJE

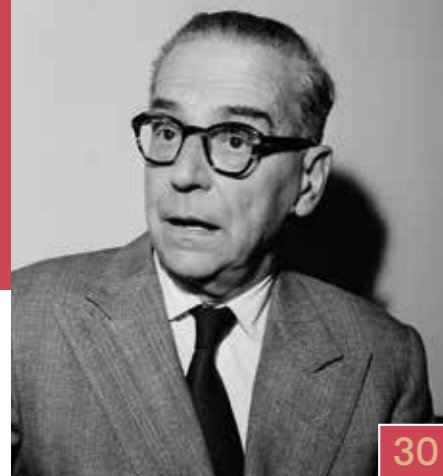
20

DRAMA

- 22 MILENA MARKOVIĆ
-
- 24 DUŠAN KOVAČEVIĆ
-
- 26 BILJANA SRBLJANOVIĆ
-
- 28 UGLJEŠA ŠEJTINAC

PROZA

- 32 SVETISLAV BASARA
-
- 34 VLADISLAV BAJAC
-
- 36 LJUBICA ARSIĆ
-
- 38 VLADIMIR PIŠTALO

30

KNJIGE SRPSKOG NOBELOVCA GODIŠNJE IMAJU 60 NOVIH IZDANJA

PROZA

- 42 GORAN PETROVIĆ
-
- 44 ZORAN ČIRIĆ
-
- 46 VLADAN MATIJEVIĆ
-
- 48 ALEKSANDAR GATALICA
-
- 50 VULE ŽURIĆ
-
- 52 VLADIMIR KEČMANOVIĆ

NAJVEĆI SRPSKI KOMEDIOGRAF BRANISLAV NUŠIĆ

54

NOVA PROZA I POEZIJA

- 56 VLADIMIR TABAŠEVIĆ
-
- 57 LANA BASTAŠIĆ

DEČIJA KNJIŽEVNOST

- 60 JASMINKA PETROVIĆ
-
- 62 UROŠ PETROVIĆ
-
- 64 VESNA ALEKSIĆ
-
- 66 DEJAN ALEKSIĆ

68

MNOŠTVO KNJIŽEVNIH NAGRADA I PRIZNANJA

MEĐUNARODNI BEOGRADSKI SAJAM KNJIGA JE NAJVEĆI NA BALKANU I JEDAN OD NAJVEĆIH U EVROPI

40

RADMILA LAZIĆ

Radmila Lazić, pesnikinja koja je, u tematsko-motivskom smislu, pomerila granice slobode u savremenoj srpskoj poeziji. Peva o ženskoj seksualnosti i snazi, ali i o ženskim zabludama i slabostima, dakle i o muškarcima. Uspeva da njeno lirsko ja postane univerzalno lirsko mi.

OD MILJA JE ZOVU
„BUNTOVNICA S
RAZLOGOM“

PEVA O ONOME
O ČEMU
DRUGI ČUTE

BRANI LJUDSKA
PRAVA I PESNIČKE
SLOBODE

Radmila Lazić (1949), piše poeziju, eseje, publicističke i prozne tekstove. Zastupljena je u mnogim izborima i antologijama srpske poezije u zemlji i inostranstvu. Pokrenula i uređivala prvi časopis za žensku književnost ProFemina. Uređivala biblioteku Femina u Prosveti i biblioteku Prethodnice u Narodnoj knjizi. Članica je Srpskog PEN centra.

Zbirke pesama: *To je to* (1974), *Pravo stanje stvari* (1978), *Podela uloga* (1981), *Noćni razgovori* (1986), *Istorija melanholije* (1993), *Priče i druge pesme* (1998), *Iz anamneze*

(2000), *Doroti Parker bluz* (2003), *Zimogrozica* (2005), *In vivo* (2007), *Magnolija nam cveta itd.* (2009), *Crna knjiga* (2014), *Ono što zвах ljubav* (2018). Knjige izabranih pesama: *Najlepše pesme Radmile Lazić* (2003), *Srce među zubima* (2003), *Poljubi il ubi* (2004), *Zemni prtljag* (2015).

Pesme su joj prevedene na deset jezika, knjige izabranih pesama objavljene na makedonskom, engleskom, norveškom i nemačkom.

Objavila je knjige eseja *Mesto žudnje* (2005) i *Misliti sebe* (2012), kratku prozu *Ugrizi život* (2017), knjigu antiratne prepiske *Vjetar ide na jug i obrće se na sjever* u koautorstvu sa Biljanom Jovanović, Radom Iveković i Marušom Krese (1993). Autorka je antologija ženske poezije *Mačke ne idu u raj* (2000) i srpske urbane poezije *Zvezde su lepe, ali nemam kad da ih gledam* (2009).

Dobitnica nagrada za poeziju: *Milan Rakić, Đura Jakšić, Desanka Maksimović, Vladislav Petković Dis, Vasko Popa, Jefimijin vez, Laza Kostić, Milica Stojadinović Srpkinja...*

DRAGAN JOVANOVIĆ DANILOV

**PESNIK,
ROMANOPISAC,
LIKOVNI KRITIČAR**

**PIŠE POEZIJU
PUNU SUNCA**

**AUTOR NEKOLIKO
MONOGRAFIJA O
SRPSKIM SLIKARIMA I
VIŠE OD DVE STOTINE
PEDESET TEKSTOVA ZA
KATALOGE LIKOVNIH
IZLOŽBI**

Poezija Dragana Jovanovića Danilova je puna solarne simbolike i ushićenja pred lepotom sveta. U prvim zbirkama barokno raspevan, poslednjih godina pesničke slike sažima u manji broj stihova. Istovremeno, širi tematsko-motivski krug i od pomenute radosti pred lepotom stiže do tamnijih tonova, zbog prolaznosti te iste lepote.

Dragan Jovanović Danilov (1960) pesnik, romanopisac, esejista i likovni kritičar. Studirao je prava i istoriju umetnosti u Beogradu. Član je Udruženja književnika Srbije i Srpskog književnog društva.

Objavio je zbirke pesama: *Euharistija* (1990), *Enigme noći* (1991), *Pentagram srca* (1992), *Kuća Bahove muzike* (1993), *Živi pergament* (1994), *Evropa pod snegom* (1995), *Pantokr(e)ator* (1997), *Alkoholi s juga* (1999), *Koncert za nikog* (2001), *Homer predgrađa* (2003), *Gnezdo nad ponorom* (2005), *Memoari peska* (2008), *Moja tačna priviđenja* (2010), *Kad nevine duše odlaze* (2011), *Vino s vulkana* (2012), *Simetrija vrtloga* (2014), *Govoriti s vodopadima* (2016), *Um podivljale reke* (2018).

Danilov je autor romana: *Almanah pešćanih dina* (1996), *Ikonostas na kraju sveta* (1998), *Otac ledenih brda* (2009), *Talasi beogradskog mora* (2013) i *Šta sneg priča* (2016). Njegovi autopoezički eseji *Srce okeana* objavljeni su 1999. godine.

Pesničke zbirke Dragana Jovanovića Danilova u celini prevedene su na jedanaest jezika. Njegovi romani prevedeni su na engleski, mađarski i makedonski jezik.

Disovu nagradu koja se u Srbiji dodeljuje za celokupno pesničko delo Danilov je dobio 2012. godine. Dobitnik je još niza uglednih književnih priznanja: *Brankove nagrade*, *Zmajevе nagrade*, *nagrada - Vasko Popa*, *Branko Miljković*, *Meša Selimović*, *Vitalove nagrade*, *Zlatni suncokret*, *nagrade Srpske akademije nauka i umetnosti iz Fonda Branko Ćopić*, *Prosvetine nagrade*, *Jefimijin vez*, *Zlatni prsten despota Stefana Lazarevića*, *nagrada Laza Kostić* i *Momo Kapor*, *Kočićevo pero*, *Đura Jakšić...* Dobio je i međunarodne književne nagrade *Pro creation* i *Velika bazjaška povelja*.

Vojislav Karanović napravio je snažan otklon od verzima u odnosu na pesnike koji su mu prethodili, minimalista je u izrazu, jedan od najodmerenijih i najelegantnijih pesničkih glasova na savremenoj srpskoj sceni. U njegovom pevanju prevlađuju tamni tonovi i ontološka zapitanost nad svetom koji nas okružuje.

POEZIJA

VOJISLAV
KARANOVIĆ

Vojislav Karanović (1961), diplomirao je jugoslovenske i opštu književnost na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu. Piše poeziju, eseje i radio-drame. Radi kao urednik u Radio-televiziji Srbije (RTS). Član je Srpskog književnog društva i Srpskog PEN centra.

Objavio je knjige pesama: *Tastatura* (1986), *Zapisnik sa buđenja* (1989), *Živa rešetka* (1991), *Strmi prizori* (1994), *Sin zemlje* (2000), *Svetlost u naletu* (2003), *Dah stvari* (izabrane pesme, 2005), *Naše nebo* (2007), *Unutrašnji čovek* (2011), *Poezija nastaje: izabrane pesme / Poetry originating: selected poems: bilingual edition* (2014), *Izbrisani tragovi* (2017) kao i knjigu eseja *Oslobađanje anđela* (2013).

Pesme su mu prevedene na petnaestak stranih jezika i zastupljene su u više domaćih i stranih antologija.

Vojislav Karanović je za svoju poeziju dobio sve relevantne književne nagrade u Srbiji. Za knjigu *Sin zemlje* nagradu Fonda Branko Ćopić Srpske akademije nauka i umetnosti i nagradu *Branko Miljković* (2001), za knjigu *Svetlost u naletu* nagrade *Meša Selimović* i *Vitalovu* nagradu *Zlatni suncokret*. Nagradu *Vladislav Petković Dis* za celokupno pesničko delo dobio je 2005. godine. Za knjigu *Naše nebo* dobio je nagrade *Đura Jakšić* i *Vasko Popa* (2008). *Zmajevu nagradu* dobio je za pesničku zbirku *Unutrašnji čovek* (2012). Nagradu *Desanka Maksimović* za ukupni doprinos srpskom pesništvu dobio je 2019.

ZA SVOJU
POEZIJU DOBIO
SVE RELEVANTNE
KNJIŽEVNE NAGRADE
U SRBIJI

VELIKI POZNAVALAC
SVETSKE POEZIJE
KOJU ANALIZIRA U
SVOJIM ESEJIMA

BAVI SE
RADIOFONIJOM,
ISTRAŽUJE ZVUK
REČI

ANA
RISTOVIĆ

Ana Ristović piše emotivno angažovanu poeziju, angažovanu na način da je osetljiva prema svemu što je okružuje i ume da o svemu napiše dobru pesmu. Posедуje delikatno osećanje mere, originalnost i zavidnu pesničku veštinu.

PIŠE NEOBIČNO LEPE
PESME O OBIČNOM

U NJENIM PESMAMA
DIŠU BEOGRAD,
LJUBLJANA, BERLIN...

PREVODI SA
SLOVENAČKOG JEZIKA

Ana Ristović (1972), pesnikinja, završila je srpsku književnost i jezik sa opštom književnošću na Filološkom fakultetu u Beogradu. Pored toga što piše poeziju, prevodilac je sa slovenačkog jezika, s kojeg je do sada prevela više od dvadeset knjiga savremene slovenačke proze i poezije.

Knjige pesama: *Snovidna voda* (1994), *Uže od peska* (1997), *Zabava za dokone kćeri* (1999), *Život na razglednici* (2003), *Okonule* (2006), *P. S.* (izabrane pesme, 2009), *Meteorski*

otpad (2013), *Nešto svetli* (izabrane i nove pesme, 2014).

Dobitnica je Brankove nagrade za knjigu *Snovidna voda* (1994); nagrade Branko Miljković i nagrade

Sajma knjiga u Igalu za knjigu *Zabava za dokone kćeri* (2000); nemačke nagrade *Hubert Burda Preis* za mladu evropsku poeziju (2005); nagrade *Milica Stojadinović Srpkinja* za zbirku *P.S.* (2010), kao i *Disove nagrade* za trajan doprinos srpskom pesništvu (2014).

Njene pesme su prevedene na brojne jezike i zastupljene su u više domaćih i stranih antologija, a pojedinačne knjige su joj prevedene na nemački (*So dunkel, so hell*, Jung und Jung, Salzburg, Austrija, 2007, prevod: Fabjan Hafner), slovenački (*Življenje na razglednici*, LUD Šerpa, Ljubljana, Slovenija, prevod: Jana Putrle i Urban Vovk), slovački (*Pred tridsiatkou*, Drewo a srd, Banská Bystrica, Slovačka, 2001, prevod: Karol Chmel) i mađarski jezik (*P.S.*, versek, zEtna, 2012, prevod: Roland Orcsik, Bencsik Orsolya).

ZVONKO KARANOVIĆ

Zvonko Karanović, pesnik i romanopisac, u književnost ušao narativnim pesmama koje se referišu na bitničku književnost, film i pop-kulturu. Vremenom sveo i pojednostavio pesničku formu, ali je učinio slojevitijom i višeznačnijom u metaforičko-simboličkom smislu. Istražuje strukturu pesme u prozi, pokušava da pretoči san u stih.

Zvonko Karanović (1959), pesnik i prozaista. Radio kao novinar, urednik, voditelj na radiju, di džej, organizator koncerata, bio vlasnik muzičke prodavnice. Osnivač je i glavni urednik izdavačke kuće PPM Enklava koja objavljuje isključivo poeziju. Član je Srpskog književnog društva i Srpskog PEN centra.

**EKSPERIMENTIŠE S
NADREALIZMOM I
FORMOM PESME U PROZI**

**OSNOVAO IZDAVAČKU
KUĆU ISKLJUČIVO
ZA POEZIJU**

**NAPISAO ROMANESKNU
TRILOGIJU DNEVNIK
DEZERTERA**

Zbirke pesama: *Blitzkrieg* (1990), *Srebrni surfer* (1991), *Mama melanholija* (1996), *Extravaganza* (1997), *Tamna magistrala* (2001), *Svlačenje* (2004), *Mesečari na izletu - pesme u prozi* (2012), *Kavezi* (2013), *Zlatno doba* (2015), *Iza zapaljene šume* (2018).

Napisao je trilogiju *Dnevnik dezertera* koju čine romani *Više od nule* (2004), *Četiri zida i grad* (2006) i *Tri slike pobede* (2009), čija radnja je smeštena u period april 1998 – 5. oktobar 2000.

Dobitnik je nekoliko srpskih nagrada za poeziju: *Laza Kostić*, *Biljana Jovanović*, *Kočićevo pero*, *Dušan Vasiljev*, *Ramonda Serbica*. Dobio je i nekoliko međunarodnih književnih stipendija, između ostalih i one koju dodeljuje *Hajnrh Bel Fondacija*, Keln, Nemačka, (2011). Objavljivao je u svim najznačajnijim književnim časopisima stare i nove zemlje, kao i u mnogim časopisima u inostranstvu.

Poezija mu je prevedena na šesnaest jezika. Knjige izabranih pesama objavljene su mu u Hrvatskoj, Ukrajini, Austriji, Makedoniji, Sjedinjenim Američkim Državama i Sloveniji.

Pisci koji su potekli iz naše književnosti i ostali njeni važni činioci, su istovremeno postali i uvaženi i uspešni u kulturama zemalja u kojima danas žive: pesnik i prevodilac Čarls Simić (SAD), prozaista, urednik i prevodilac Slobodan Despot (Švajcarska, Francuska i Srbija), pisci i univerzitetski profesori Vesna Goldsvorti (Velika Britanija) i Vladimir Pištalo (SAD i Srbija)...

Prvi evropski prevodioci srpske usmene, narodne poezije bili su nemački književnici Jakob Grim i Johan Wolfgang Gete, ruski pesnik Aleksandar Sergejevič Puškin, Škotlandanin Valter Skot i poljski klasik Adam Mickijevič.

Ruski pukovnik Nikolaj Rajevski, koji je Lavu Nikolajevču Tolstiju poslužio kao model za stvaranje lika Vronskog u Ani Karenjinoj, poginuo je kao dobrovoljac za vreme Srpsko-turskog rata (1876) na jugoistoku Srbije. U Gornjem Adrovcu, u mestu u kom je Rajevski poginuo, podignuta je crkva posvećena Svetoj Trojici koja se u narodu naziva - šarena crkva, crkva ljubavi, ruska crkva.

NJENE DRAME IGRANE
SU U POZORIŠTIMA OD
JAPANA DO AMERIKE

**SNAGA NJENE
POEZIJE JE U
ISKRENOSTI**

DOBITNICA NAGRADE
ZA MODERAN
UMETNIČKI
SENZIBILITET

MILENA MARKOVIĆ

Dok su izvođene i nagrađivane njene drame, Milena Marković je rasla kao pesnik - od ranih, narativnih pesama o odrastanju, do stihova o nestajanju mladosti, ideala i svetlosti. Njen britki pesnički jezik baštini i psovku i ulični govor i citate iz narodnih balada. Tim jezikom Markovićeva piše i svoju poeziju i svoje poetske drame koje nikog ne ostavljaju ravnodušnim.

Milena Marković (1974), pesnikinja i dramski pisac, diplomirala na Fakultetu dramskih umetnosti u Beogradu na kom danas radi kao vanredni profesor.

Objavila pesničke knjige: *Pas koji je pojo Sunce* (2001), *Istina ima teranje* (2003), *Crna kašika* (2007), *Ptičje oko na tarabi* (2009), *Pre nego što sve počne da se vrti* (2011), *Pesme za žive i mrtve* (2014) i *Malena Banjska* (2015). Sabrane pesme u dva toma do sada su objavljene u četiri izdanja 2012, 2013, 2016. i 2017. godine. Milena Marković je za svoju poeziju dobila

nagrade *Biljana Jovanović* i *Đura Jakšić*, obe 2009. godine za zbirku *Ptičje oko na tarabi*.

Izvedene drame Milene Marković: *Paviljoni - kuda idem, odakle dolazim i šta ima za večeru* (2001), *Šine* (2002), *Nahod Simeon* (2006), *Šuma blista* (2008), *Brod za lutke* (2009), *Zmajeubice* (2014) i *Deca radosti* (2016). Knjige drama: *Tri drame* (2006), *Drame* (2012), *Zmajeubice* (2014) i *Pet života pretužnog Milutina* (2018).

Markovićeva je i autorka scenarija za igrane filmove Olega Novkovića *Sutra ujutru* (2007), *Beli, beli svet* (2009) i *Otađzbina* (2016, nagrada za najbolji scenario na FEST-u), kao i za dokumentarni film *Rudarska opera* (2006).

Za dramsko stvaralaštvo dobila je specijalnu nagradu u Beču za najbolju dramu sa ex-Yu prostora, tri Sterijine nagrade, nagrade Miloš Crnjanski i Borislav Mihajlović Mihiz. Za poeziju nagrade *Biljana Jovanović* i *Đura Jakšić*. Nagradu *Todor Manojlović* dobila je za moderan umetnički senzibilitet.

Poezija i drame su joj prevodene na više jezika. Drame su joj izvođene u srpskim, francuskim, nemačkim, japanskim, američkim, mađarskim, austrijskim, slovenačkim i švajcarskim pozorištima.

PO NJEGOVIM SCENARIJIMA
SNIMLJENO JE 10 FILMOVA

DRAMSKI PISAC ČIJE
SE REPLIKE CITIRAJU U
SVAKODNEVNOM GOVORU

IZ LOKALNOG MENTALITETA
CRPI INSPIRACIJU ZA
UNIVERZALNE TRAGIKOMEDIJE

NJEGOVI TEKSTOVI IGRANI
SU NA 25 JEZIKA, U 130
POZORIŠTA ŠIROM SVETA

DUŠAN KOVAČEVIĆ

Dušan Kovačević, pisac čije su replike iz pozorišnih predstava i filmova ušle u svakodnevni govor. Njegova sposobnost da uroni u nacionalni mentalitet i da mu se zajedno sa čitaocem/gledaocem gorko nasmeje, dovodi njegove junake do krhke granice između komedije i tragedije i čini ih univerzalnim.

Dušan Kovačević (1948), dramski pisac, romansijer, scenarista, pozorišni i filmski reditelj. Radio je kao dramaturg na televiziji, univerzitetski predavač, diplomata, od 1998. direktor je Zvezdara teatra u Beogradu. Član je Srpske akademije nauka i umetnosti.

Najpoznatije drame: *Maratonci trče počasni krug* (1973), *Radovan III* (1973), *Ko to tamo peva* (1980), *Sabirni centar* (1982), *Balkanski špijun* (1983), *Sveti Georgije ubiva aždahu*

(1986), *Klaustrofobična komedija* (1987), *Profesionalac* (1990), *Urnebesna tragedija* (1991), *Lari Tompson, tragedija jedne mladosti* (1996), *Kontejner sa pet zvezdica* (1999), *Doktor Šuster* (2000), *Generalna proba samoubistva* (2008), *Život u tesnim cipelama* (2010), *Kumovi* (2012), *Hipnoza jedne ljubavi* (2016)... Samo u beogradskim profesionalnim pozorištima odigrano je više od tri hiljade predstava koje je videlo preko dva miliona gledalaca. Kovačevićeve drame prevedene su na 25 jezika i igrane u više od 130 inostranih pozorišta.

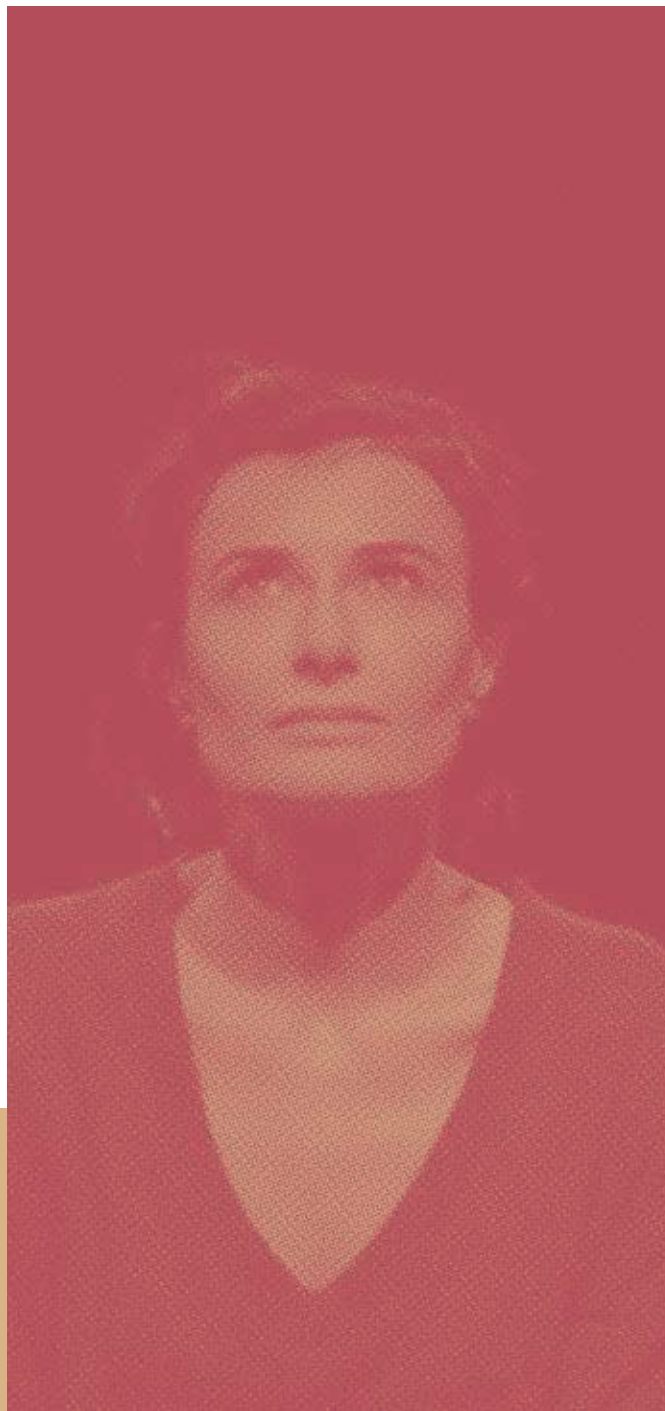
Po njegovim scenarijima snimljeni su filmovi: *Beštije* (režija Ž. Nikolić), *Poseban tretman* (režija G. Paskaljević), *Ko to tamo peva* (režija S. Šijan), *Maratonci trče počasni krug* (režija S. Šijan), *Balkanski špijun* (režija D. Kovačević i B. Nikolić), *Sabirni centar* (režija G. Marković), *Urnebesna tragedija* (režija G. Marković), *Podzemlje – Underground* (režija E. Kusturica), *Profesionalac* (režija D. Kovačević) i *Sveti Georgije ubiva aždahu* (režija S. Dragojević).

Dobitnik je brojnih priznanja: *Oktobarske nagrade Beograda*, *dve Zlatne arene* na Filmskom festivalu u Puli za najbolji jugoslovenski film, četiri *Sterijine nagrade*, tri nagrade *Branko Ćopić* za humor i satiru, *Joakim Vujić* za izuzetan doprinos razvoju pozorišne umetnosti u Srbiji, nagrada *Miloš Crnjanski* i *Radoje Domanović*, *Zlatne palme* za najbolji film u Kanu, dve nagrade za najbolji scenario na Filmskom festivalu u Montrealu, nagrade *Ivo Andrić* za ukupan doprinos srpskoj književnosti.

DRAMA

BILJANA SRBLJANOVIĆ

Drame Biljane Srbljanović su beskompromisno svedočanstvo o raspadu porodice i društva, ali i o sudbinama osetljivih pojedinaca koje pritiskaju ratne traume, izloženi su nepravdama, koje proističu iz nesavršenosti političkih sistema ili licemerju potrošačkih društava. Pravedoljubivost i strasno zalaganje za stavove koje smatraju ispravnim karakterišu glavne junake njenih drama i omogućavaju gledaocu/čitaocu da poželi da se sa njima identifikuje. Njen stil karakterišu suptilni humor i gorka ironija.

DRAME SU JOJ
PREVEDENE NA
25 JEZIKA

STERIJINU NAGRADU,
NAJUGLEDNIJE PRIZNANJE
U SRBIJI ZA NOVI DRAMSKI
TEKST, DOBILA JE ČAK
ŠEST PUTA

BILA GOSTUJUĆI PROFESOR
NA NYU TISCH SCHOOL OF
THE ARTS U NJUJORKU

ČASOPIS "THEATER HEUTE"
SVRSTAO JE NJENU DRAMU
SKAKAVCI U TRI NAJBOLJE
STRANE DRAME IGRANE
U 2006-OJ

Biljana Srbljanović (1970), dramski pisac, diplomirala je i završila postdiplomske studije na Fakultetu dramskih umetnosti u Beogradu na kom je danas redovni profesor. Drame joj se izvode u zemlji i u više od 100 pozorišta u svetu. Pisala za televiziju i za domaću i stranu štampu (Le Monde, La Repubblica, Der Standard, Der Spiegel, B92, Peščanik...). Sada je koautor nedeljnog podkasta *Zadovoljstvo u tekstu* na remarker.media portalu.

Izdavač: Jugoslovensko

dramsko pozorište

www.jdp.rs

Izvedene drame: Beogradska trilogija (1997), *Porodične priče* (1998), *Pad* (2000), *Supermarket* (2001), *Amerika drugi deo* (2003), *Skakavci* (2005), *Barbelo, o psima i deci* (2007), *Nije smrt biciklo (da ti ga ukradu)* (2011), *Mali mi je ovaj grob* (2014), *Tuđe srce ili pozorišni traktat o granici* (2016), *Vrat od stakla* (2018).

Drame Biljane Srbljanović prevedene su na 25 jezika i do sada izvedene u više od sto teataru u svetu. Najvažnije nagrade: šest *Sterijinih nagrada* za dramski tekst, nagrada *Ernst Toler* (Ernst Toller prize, 1999) i nagrada *Osvajanje slobode* (2003) obe za umetničko-politički angažman, nagrada *Premio Europa* za Novu pozorišnu realnost (2007).

UGLJEŠA ŠAJTINAC

Uglješa Šajtinac, dramski, prozni i pisac za decu, čiji su junaci osetljivi pojedinci sa ličnim i porodičnim problemima, pritisnuti društvenim okolnostima na koje ne mogu da utiču. Šajtinčeva osetljivost vidljiva je i u njegovim romanima za decu, naglašena je empatija za sva bića/junake sa svim njihovim nesavršenostima, saosećanje za one koji neodoljivo liče na nas.

OGLEDAO SE U SVIM
KNJIŽEVNIM ŽANROVIMA

PREŠLO MU JE U NAVIKU DA
DOBIJA KNJIŽEVNE NAGRADE

UČI STUDENTE DA U
SVAČIJEM ŽIVOTU POSTOJI
DRAMA VREDNA
KNJIŽEVNE OBRADJE

Uglješa Šajtinac (1971), dramski pisac, pripovedač i romansijer, diplomirao dramaturgiju na Fakultetu dramskih umetnosti u Beogradu. Redovni je profesor na Katedri za dramaturgiju Akademije umetnosti u Novom Sadu.

Predstave po dramama Uglješe Šajtinca igrane su u srpskim, ruskim, hrvatskim, britanskim i američkim pozorištima. Izvedene drame: *Rekviziter* (1999), *Pravo na Rusa* (2001), *Govorite li australijski?* (2002), *Hadersfild* (2005, po ovoj drami je 2007. snimljen i istoimeni film), *Banat* (2007),

Vetruškina ledina (2008) i *Lepet mojih plućnih krila* (2009).

Autor je pripovedačkih knjiga *Čemer* (1997), *Banatorijum* (2014) i *Žena iz Huareza* (2017).

Objavio romane: *Čuda prirode* (1993), *Nada stanuje*

na kraju grada (2002), *VOK ON!* (2007) i *Sasvim skromni darovi* (2011). Romane za decu: *Vetruškina ledina* (2006), *Čarna i Nesvet* (2013) i *Banda neželjenih ljubimaca* (2017).

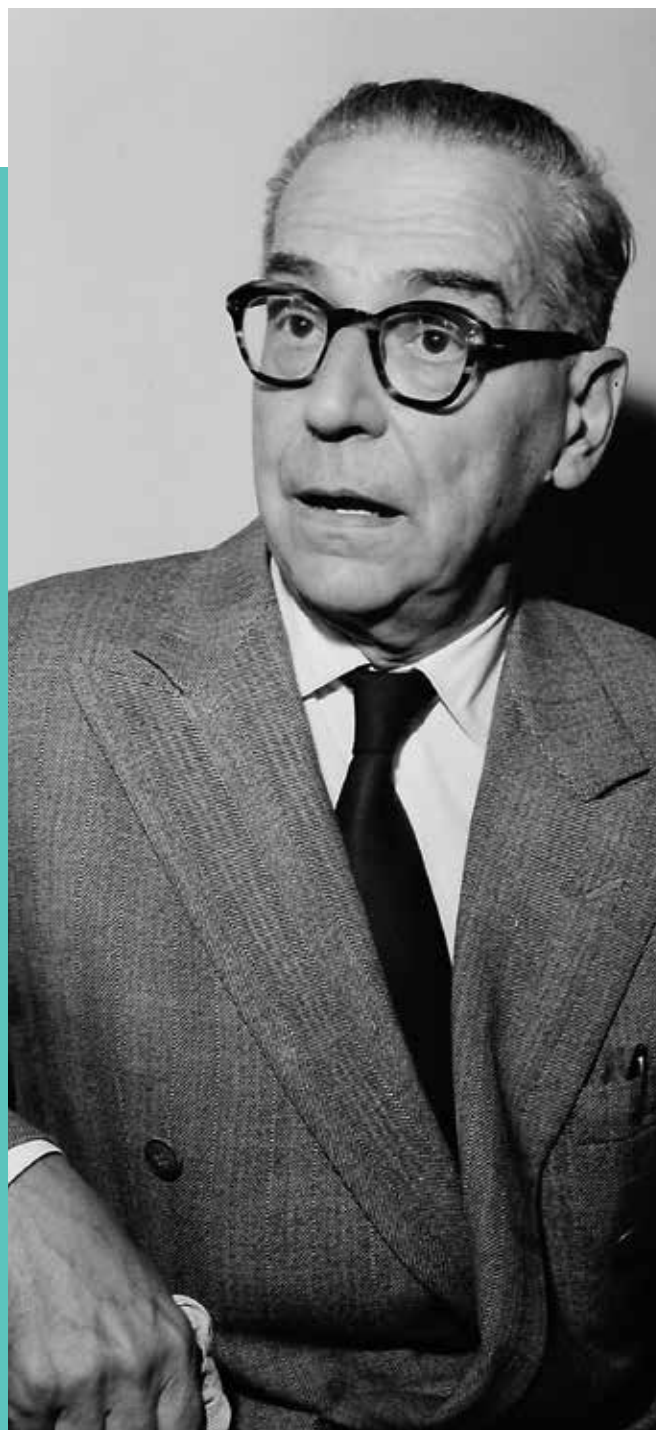
U produkciji Radio Beograda po njegovim tekstovima snimljene su i izvedene radio-drame: *U bunaru* (1998), *Đakon Bogorodične crkve* (dramatizacija romana Isidore Sekulić, 1999), *Vetruškina ledina* (2011), *VOK ON!* (2013) i *Čarna i Nesvet* (2015).

Šajtinac je dobitnik *Sterijine nagrade za dramu*, *Andrićeve nagrade za knjigu priča*, nekoliko uglednih nagrada za svoje romane: *Evropske nagrade za književnost*, *Vitalove nagrade, priznanja Bora Stanković i Biljana Jovanović*. Dobio je nagradu *Politiknog zabavnika za roman za decu*.

Njegove drame i proza prevedeni su na engleski, ruski, italijanski, mađarski, ukrajinski, slovenački, albanski, makedonski jezik...

Ivo Andrić (1892-1975),
pisac i diplomata,
Nobelovu nagradu za
književnost dobio 1961.
godine.

Knjige srpskog
nobelovca Ive Andrića
godišnje imaju 60 novih
izdanja na srpskom i na
drugim jezicima. Njegovi
romani i pripovetke su
do sada prevedeni na
49 jezika.

Među srpskim piscima XX veka
kvalitetom dela izdvaja se Milorad
Pavić (1929-2009) prozni pisac, pesnik
i istoričar srpske književnosti za period
od XVII do XIX veka, stručnjak za barok
i simbolizam, prevodilac Puškina i
Bajrona, profesor univerziteta.

Njegove knjige prevedene su
na 36 jezika i objavljene u
više od 300 izdanja širom
sveta.

SVETISLAV BASARA

JEDAN OD
NAJPLODNIJIH
SAVREMENIH SRPSKIH
PISACA

PET DANA U NEDELJI
IMA NOVI TEKST U
DNEVNOJ ŠTAMPI

PROVOKATIVAN,
DUHOVIT, ORIGINALAN

Svetislav Basara, autor čija proza svojom originalnošću, duhovitošću i grotesknom slikovitošću pleni, a dekonstrukcijom mitova, nacionalne istorije književnosti i opšte istorije provocira čitaoce. Polemičnost njegovih romana i eseja je izazovna, a lakoća stila stvara utisak da nikad nije zaboravio da se igra.

Knjige priča: *Priče u nestajanju* (1982), *Peking by Night* (1985), *Izgubljen u samoposluzi* (2008) *Majmunoopisanije* (2008) i *Očaj od nane* (2016).

Romani i novele: *Kinesko pismo* (1985), *Fama o biciklistima* (1987), *Na Gralovom tragu* (1990), *Napuklo ogledalo* (1986), *Mongolski bedeker* (1992), *De Bello Civili* (1993), *Looney Tunes*

Svetislav Basara (1953), romansijer, pripovedač i dramski pisac. Autor je više od dvadeset knjiga – romana, zbirki pripovedaka, drama i eseja. Bio je ambasador Srbije na Kipru 2001–2005. godine. Stalni je kolumnista dnevnog lista *Danas*. Član je Srpskog književnog društva.

(1997), *Sveta mast* (1998), *Ukleta zemlja* (1995), *Kratkodnevica* (2000), *Džon B. Malkovič* (2001), *Srce zemlje* (2003), *Fantomski bol* (2005), *Uspon i pad Parkinsonove bolesti* (2006), *Dnevnik Marte Koen* (2008), *Tajna istorija Bajine Bašte* (2010), *Početak bune protiv dahija* (2010), *Mein Kampf* (2011), *Dugovečnost* (2012), *Gnusoba* (2013), *Anđeo atentata* (2015) i *Andrićeva lestvica užasa* (2016).

Drame: *Bumerang*, *Oksimoron* (2001) i *Nova Stradija* (2009).

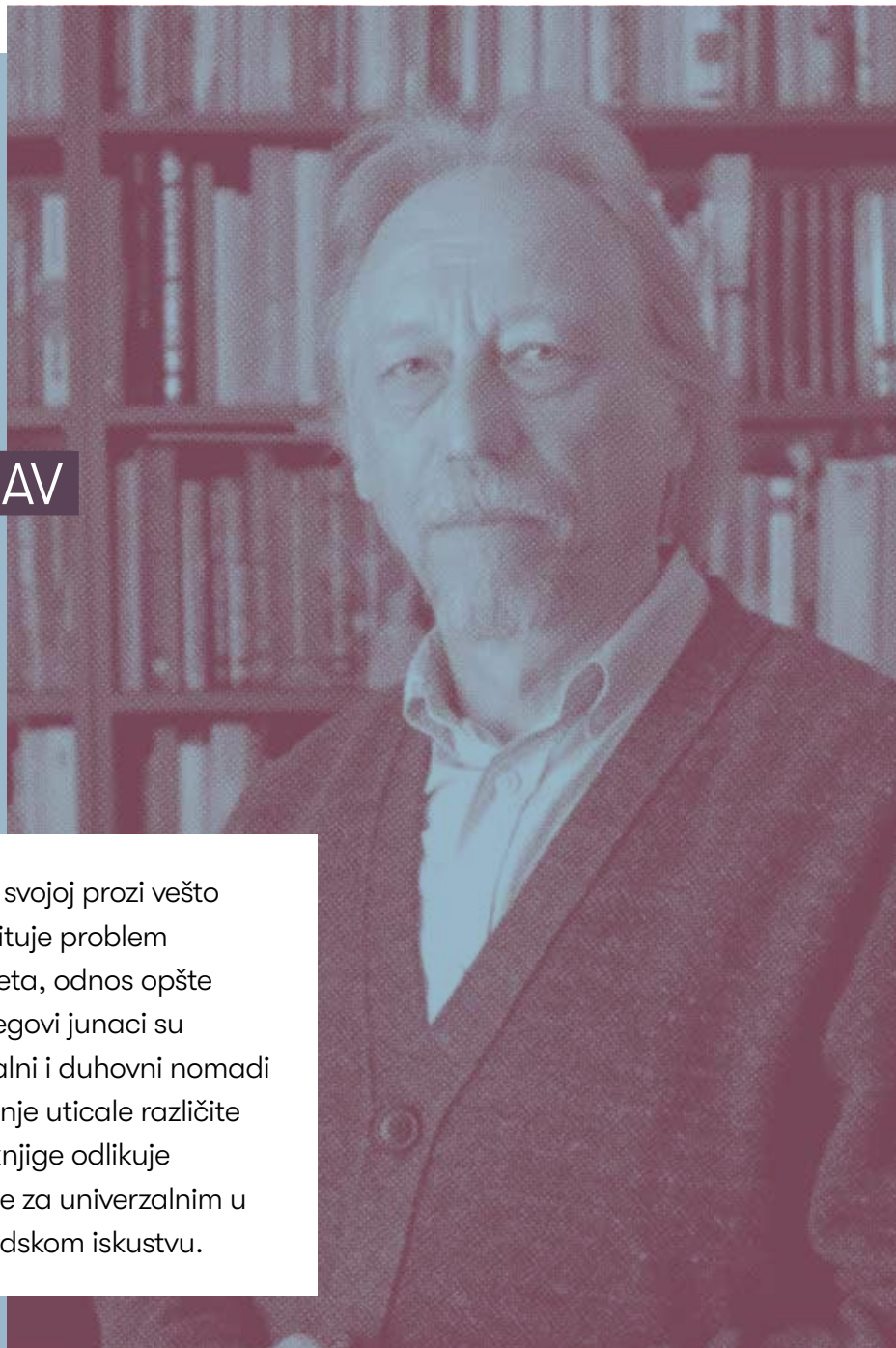
Knjige eseja: *Na ivici* (1987), *Tamna strana meseca* (1992), *Drvo istorije* (1995), *Virtuelna kabala* (1996), *Vučji brlog* (1998), *Fundamentalizam debilneta* (2009), *Pušači crvenog bana* (2017), *Atlas pseudomitogije* (2019).

Dobitnik je *Ninove nagrade*, *Nolitove nagrade*, nagrada *Isidora Sekulić* i *Biljana Jovanović*. Prvi je dobitnik stipendije iz *Fonda Borislav Pekić* za rukopis u nastajanju. Drame su mu izvođene na mnogim scenama, a knjige prevedene na desetak jezika.

PROZA

VLADISLAV BAJAC

Vladislav Bajac u svojoj prozi vešto ukršta epohe, ispituje problem višeslojnih identiteta, odnos opšte i ličnih istorija. Njegovi junaci su neretko intelektualni i duhovni nomadi na čije su formiranje uticale različite kulture. Bajčeve knjige odlikuje kreativno traganje za univerzalnim u pojedinačnom ljudskom iskustvu.

Vladislav Bajac (1954), pisac i izdavač, studirao je jugoslovenske i opštu književnost na Filološkom fakultetu u Beogradu. Bavio se novinarstvom i književnim prevodenjem sa engleskog jezika. Osnivač i direktor izdavačke kuće Geopoetika. Član je Srpskog PEN centra i Srpskog književnog društva.

Autor je pesničkih zbirki *Koji put vodi do ljudi* (1972) i *Put haiku* (1988); knjiga priča: *Evropa na leđima bika* (1988), *Podmetači za snove*, *Geopoetičke basne* (1992) i *Gastronomadske priče* (2012); romana: *Knjiga o bambusu* (1989), *Crna kutija*, *Utopija o naknadnoj*

stvarnosti (1993), *Druid iz Sindiduna* (1998), *Bekstvo od biografije*, *Život u osam imena* (2001), *Evropa ekspres*, *Roman u pričama* (2003), *Hamam Balkanija*, *Roman i druge priče* (2008) i *Hronika sumnje* (2016).

Knjige su mu prevedene na petnaest svetskih jezika.

Najvažnije nagrade: Itoen za haiku poeziju na svetskom konkursu u Japanu, Stipendija *Fondacije Borislav Pekić*; nagrade *Stevan Pešić*, *Isidora Sekulić*, *Meša Selimović*, *Branko Ćopić*, *Ramonda Serbica* (za životno delo). Dobio je međunarodne književne nagrade *Zlatni prsten* (Skoplje, Makedonija) i *Balkanika* za najbolju knjigu objavljenu na nekom od balkanskih jezika, *Prozart* za afirmaciju balkanske

KNJIGE SU MU
PREVEDENE NA
PETNAEST SVETSKIH
JEZIKA

OSAVREMENJUJE
STARE I UVODI NOVE
KNJIŽEVNE FORME

JUNACI NJегоVIH
KNJIGA ŽIVE NA SVIM
MERIDIJANIMA

književnosti (Skoplje, Makedonija) i *Special Book Award of China* za doprinos kineskoj kulturi u svetu. Nominovan je za književnu nagradu *Impac Dublin* i bio u najužem izboru za *Književnu nagradu Atine* za najbolju stranu knjigu.

Izdavači: Geopoetika

www.geopoetika.com

Čigoja štampa

www.chigoja.co.rs

NAPRAVILA 10 ANTOLOGIJA SVETSKE I SRPSKE PRIČE

**DEKONSTRUIŠE
KNJIŽEVNE
STEREOTIPE**

**U NJENOJ KNJIŽEVNOSTI
NEMA TABU TEMA**

**KADA PIŠE O LJUBAVI,
RADI TO BEZ PATETIKE**

Sastavila je antologije: *Na brzaka* (svetska erotska priča), *Frrrrr* (ženska svetska erotska priča), *Klinci od dva metra* (priče o odrastanju), *Ostrvo na dva mora* (priče o moru), *Divlji eros* (erotska priča), *Ovako je počelo* (priče srpskih pisaca inspirisanih Grčkom, sa koautorom Dejanom Mihailovićem), *Tanjir pun reči* (priče o braku i porodici), *Život je uvek u pravu* (priče o lepom životu), *Riba, patka, vodozemac* (priče inspirisane životinjama), *Kraljica Lir i njena deca* (izbor priča srpskih spisateljica).

Proza joj je prevedena na desetak jezika.

Nagrade: stipendija *Borislav Pekić* i nagrada *Isidorinim stazama* za roman *Ikona*, *Pro-femina* nagrada *Biljana Jovanović* za priče *Cipele buvine boje*, *Laza Kostić*, *Hit Libris* i nagrada *Žensko pero* za priče *Tigrastija od tigra*, *Andrićeva nagrada* za priče *Maco, da l' me voliš*, nagrada *Stevan Sremac* za roman *Rajska vrata*, nagrade *Jevrejskih opština* za doprinos jevrejskoj kulturi...

LJUBICA ARSIĆ

Ljubica Arsić, književnica koja u svojim pričama i romanima dekonstruiše stereotipe o muško ženskim odnosima, eros plasira sa dobrim osećanjem za humor problematizujući žanrovske i literaturne klišeje u celini. Obične životne situacije osvetljava iz druge perspektive, omogućavajući čitaocu da i sopstveni život doživi kao deo literarnog sveta.

Ljubica Arsić (1955), diplomirala je na Filološkom fakultetu, na grupi za Jugoslovensku književnost i srpskohrvatski jezik. Predaje književnost u Muzičkoj školi Mokranjac.

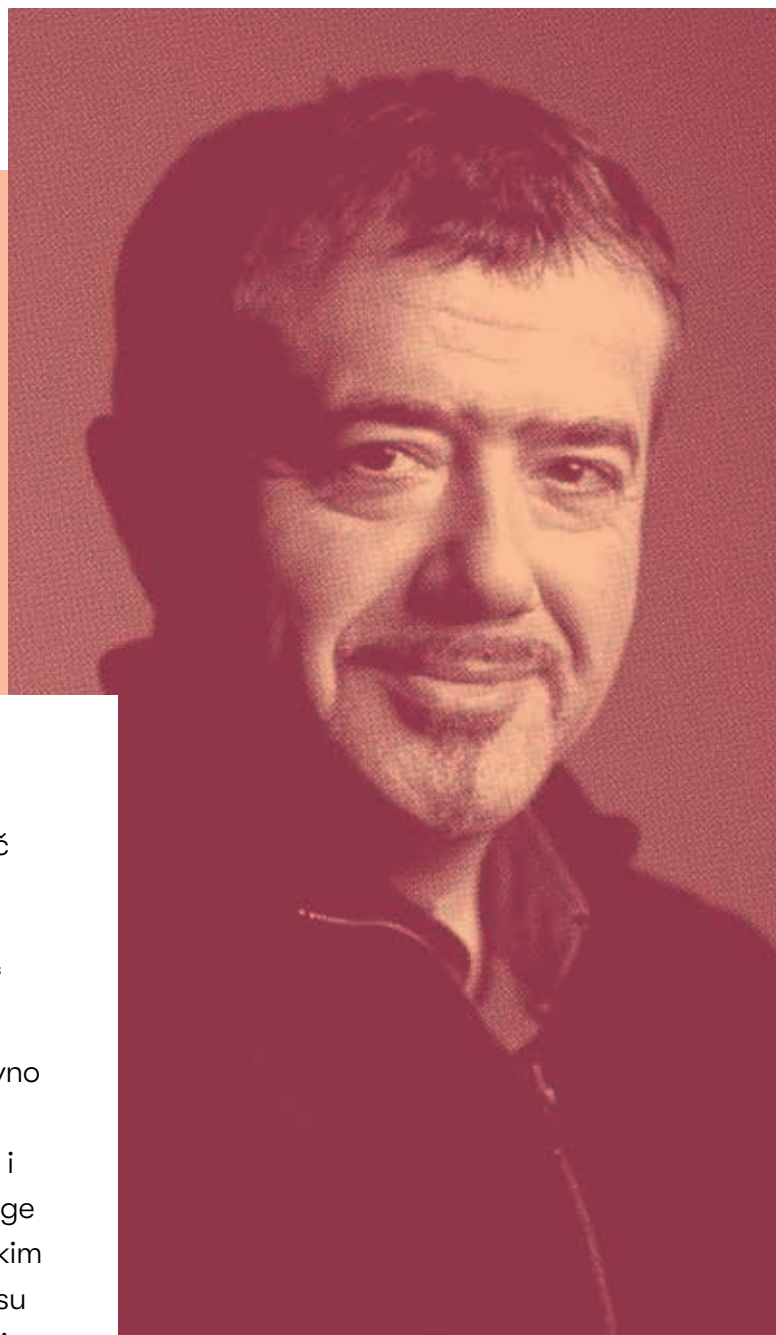
Romani: *Čuvari kazačke ivice*, *Ikona*, *Mango*, *Rajska vrata*.

Zbirke priča: *Prst u meso*, *Cipele buvine boje*, *Barutana*, *Zona sumraka*, *Samo za zavodnice*, *Tigrastija od tigra*, *Maco, da l' me voliš*, *All Inclusive*.

Autorka je i knjige *Ljubica Arsić*, u ediciji mapiranja pisaca, *Jedan prema jedan*.

VLADIMIR
PIŠTALO

Vladimir Pištalo, pisac erudita, izrazito liričan u prozi svejedno da li je reč o pričama, romanima ili esejima. Autor nekoliko imaginarnih „biografija“ ličnosti koje su obeležile njegovo literarno i duhovno stasavanje od Korta Maltezea do Nikole Tesle i Ive Andrića. Njegove knjige odlikuju se univerzalističkim osećanjem sveta, i zato su rado prevedene i čitane i van kulture kojoj pripada.

Vladimir Pištalo (1960), pisac, završio Pravni fakultet u Beogradu, a doktorirao na Univerzitetu Nju Hempšir u Sjedinjenim Američkim Državama. Na Beker koledžu u Vusteru, Masačusets, predaje svetsku i američku istoriju. Član je Srpskog književnog društva i Srpskog PEN centra.

Pištalo je objavio dvanaest knjiga poetske proze, priča, novela i romana. Knjige poetskih proza: *Slikovnica* (1981), *Noći* (1986) i *Manifesti* (1986).

Knjige priča: *Kraj veka* (1990), *Vitraž u sećanju* (1994) i *Priče iz celog sveta* (1997).
 Novele: *Korto Malteze* (1987) i *Aleksandrida* (1999).

Romani: *Milenijum u Beogradu* (2000), *Tesla, portret među maskama* (2008, *Ninova nagrada i Nagrada Narodne biblioteke Srbije za najčitaniju knjigu* 2009), *Venecija* (2011, nagrada *Kočićevo pero*), *Sunce ovog dana. Pismo Andriću* (2017).

Esejistička knjiga *Značenje džokera* (2019).

Roman *Vladimira Pištala Tesla, portret među maskama*

ŽIVI NAIZMENIČNO U
SRBIJI I U AMERICI

UNIVERZITETSKI
PROFESOR
ISTORIJE

IZRAZITI LIRIČAR
U PROZI

ušao je u školsku lektiru u Srbiji i najprevođenije je njegovo delo, objavljen je na šesnaest jezika. Veliki broj prevoda imaju i roman *Milenijum u Beogradu* i knjiga poetske proze *Manifesti*.

Nagradu *Miloš Đurić* Pištalo je dobio za prevod poezije Čarlsa Simića.

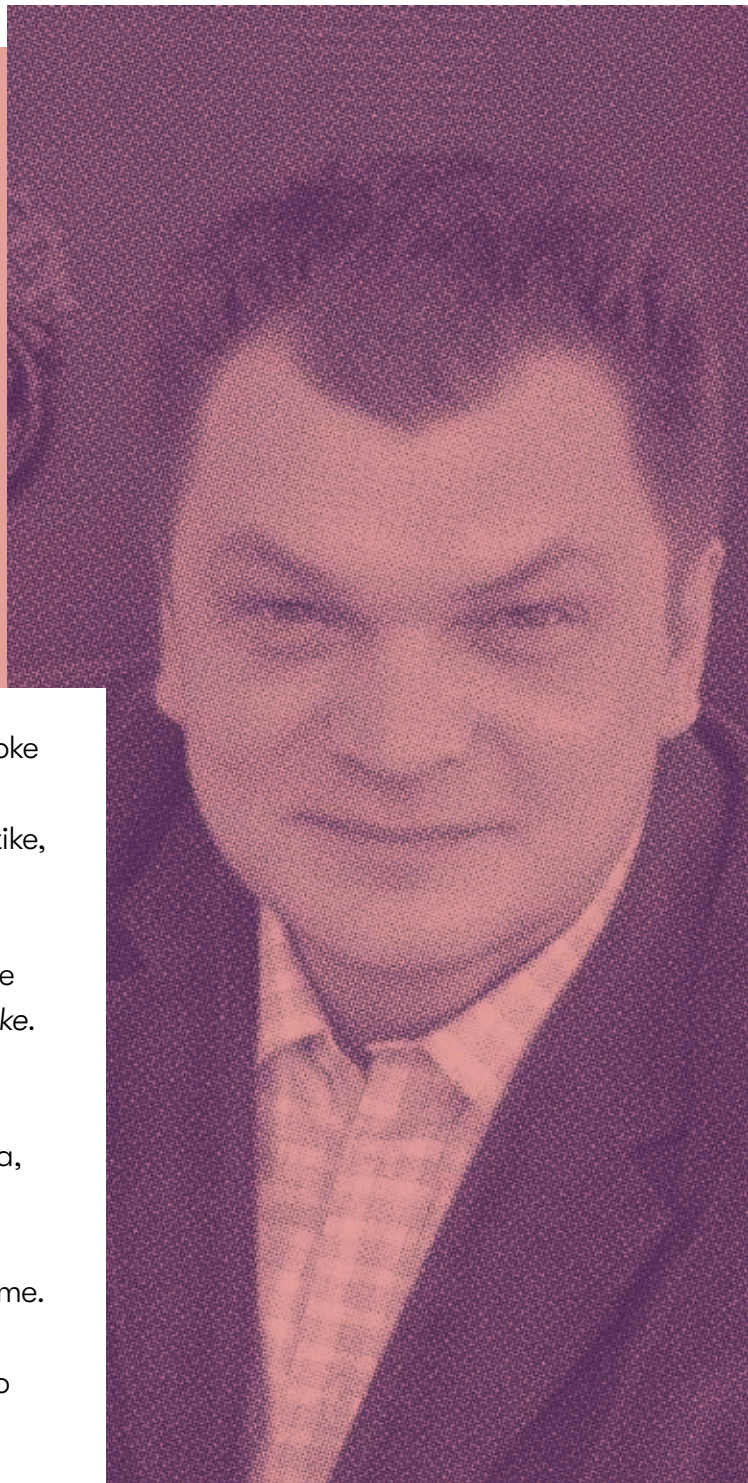

Međunarodni beogradski sajam knjiga

Međunarodni beogradski sajam knjiga je najveći na Balkanu i jedan od najvećih u Evropi. Koncipiran je kao izložbena, programska i prodajna manifestacija. U nedelju dana trajanja (poslednja nedelja oktobra), na sajmu se održi oko 600 programa posvećenih knjizi i poseti ga 180 hiljada ljudi.

GORAN PETROVIĆ

Goran Petrović je pisac duboke osećajnosti i besprekornog jezika i stila. Elementi fantastike, uticaji magijskog realizma i postmoderni postupak karakterišu Petrovićeve knjige do pripovedačke zbirke *Razlike*. Naslovom ove u poetički prekretničke knjige, pisac je pokazao da brižljivo promišlja, meri svaku napisanu reč, ukazao na to da se njegovo pripovedanje menja kroz vreme. "Razvija metaforu do njenog samoukidanja i sumnju u bilo kakav realitet izvan knjiga".

Goran Petrović (1961), piše priče, romane, drame. Radio je kao urednik u Narodnoj biblioteci Stefan Prvovenčani u Kraljevu i u Izdavačkoj kući Službeni glasnik. Član je Srpskog književnog društva, Srpskog PEN centra i Srpske akademije nauka i umetnosti.

Objavio je romane: *Atlas opisan nebom* (1993), *Opsada crkve Svetog Spasa* (1997), *Sitničarnica Kod srećne ruke* (2000); novelu *Ispod tavanice koja se ljuspa* (2010).

Knjige pripovedaka: *Ostrvo i okolne priče* (1996), *Bližnji* (2002), *Razlike* (2006), *Porodične storije* (2011), *Unutrašnje dvorište* (2018).

Knjiga kratke proze *Saveti za lakši život* (1989), izabrane kratke proze *Sve što znam o vremenu* (2003), dramu *Skela* (2004), novela i dramski tekst *Matica* (2011), knjiga zapisa *Pretraživač* (2007).

Petrovićeve romani i priče objavljeni su u 123 izdanja, od čega pedeset i pet u prevodu na devetnaest jezika.

Dvadesetak njegovih priča je zastupljeno u

antologijama srpske priče u zemlji i inostranstvu. Neka od Petrovićevih dela su adaptirana za pozorište, televiziju i radio: *Opsada crkve Svetog Spasa* (režija Kokan Mladenović, Narodno pozorište u Somboru, 2002), *Skela* (režija Kokan Mladenović, Orašac, 2004), *Bogorodica i druga viđenja* (režija Nađa Janjetović, Radio Beograd, 2007), *Bližnji* (režija Miško Milojević, Televizija Srbije 2008), *Iznad pet trošnih saksija* (režija Strahinja Mladenović, Radio Novi Sad, 2011), *Matica* (Rahim Burhan, pozorište Atelje 212, 2011).

Dobitnik je više književnih priznanja, među kojima su književna stipendija Fonda Borislav Pekić, nagrada Meša Selimović, Ninova nagrada za roman godine, Vitalova nagrada, Račanska povelja, nagrada

**PETROVIĆEVE
KNJIGE OBJAVLJENE
U 123 IZDANJA
U ZEMLJI I
INOSTRANSTVU**

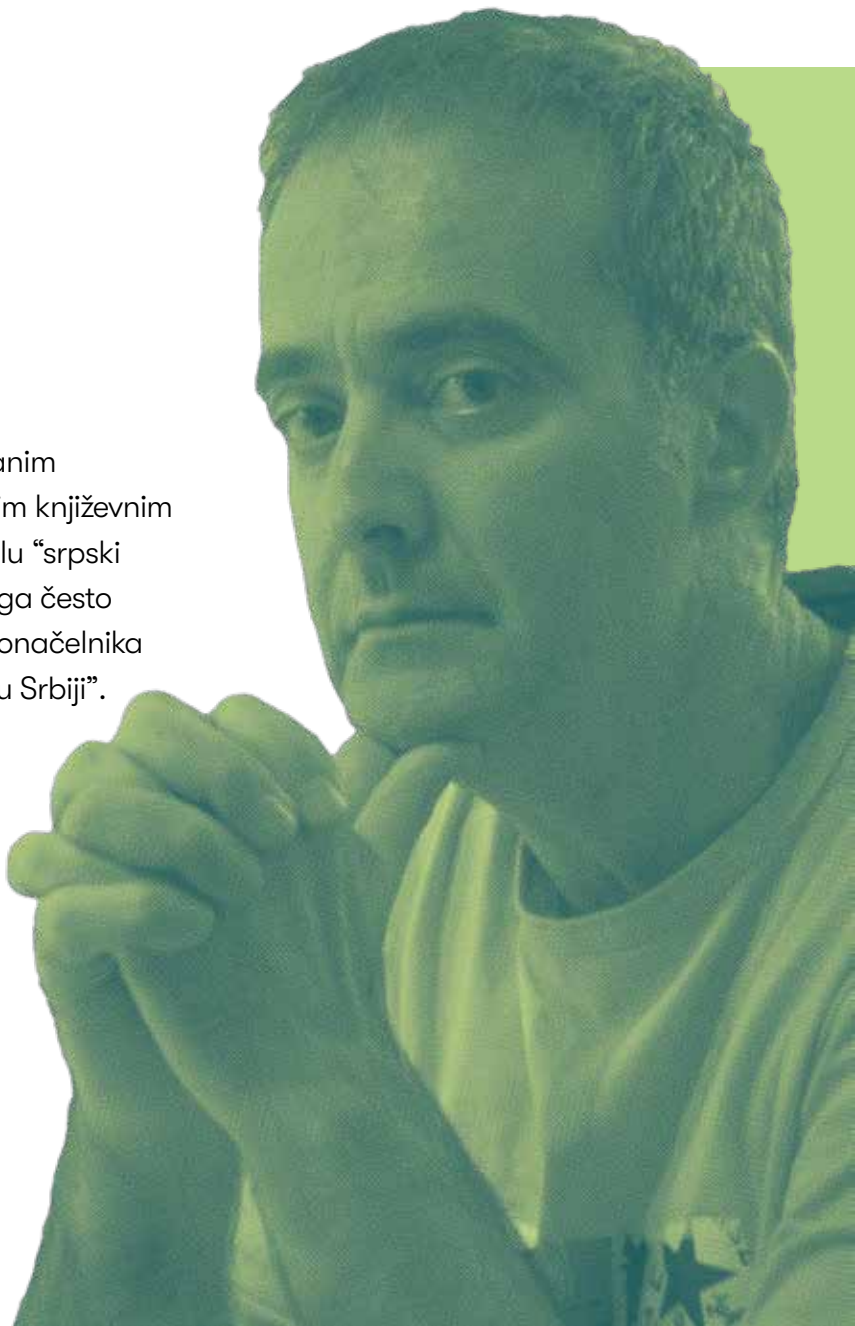
**55 IZDANJA
ROMANA I PRIČA
U INOSTRANSTVU
NA 19 JEZIKA**

**NJEGOVA PROZA
ADAPTIRA SE ZA
POZORIŠTE, RADIO I
TELEVIZIJU**

Narodne biblioteke Srbije za najčitaniju knjigu godine, nagrade Borisav Stanković, Svetozar Ćorović, Andrićeve nagrada za pripovedačku knjigu, nagrada Laza Kostić, nagrada za dramski tekst *Kočićeve knjige*, *Veljkova golubica* za celokupno pripovedačko delo, nagrada Ivo Andrić za ukupan doprinos srpskoj književnosti...

ZORAN ĆIRIĆ

Zoran Ćirić je još u ranim devedesetim u najširim književnim krugovima dobio titulu “srpski Bukovski”, a i danas ga često označavaju kao “rodonačelnika rokenrol književnosti u Srbiji”. Vrstan pripovedač - ritam njegove proze je brz, siže slikoviti i podatni za ekranizaciju. Iako ne odriče uticaj književne tradicije, nema prave književne pretke, kao ni uspešne epigone.

Zoran Ćirić (1962), pripovedač, romansijer, esejista i pesnik. Autor je brojnih eseja iz oblasti popularne kulture objavljenih u pop-časopisu *Ritam*, kolumni u nedeljnicima *NIN* i *Nedeljni ekspres*, časopisima *Playboy*, *Evropa*, *Standard*, *Reporter...* kao i u dnevnim listovima *Politika* i *Danas*. Internacionalni džez festival u Nišu nosi ime po naslovu njegove knjige pripovedaka *NIŠVIL*.

Knjige priča: *Zlatna dekada* (1992), *Nišvil* (1994), *Kalibar 23 za specijalistu* (1995), *Zen Srbiana* (1997), *Vulvaši* (1998), *Obrana gradova* (1998), *Kaži mami* (1999), *Starinska stvar* (2001), *Gang of four* (2005), *Tvrda ljubav* (2006), *Solidno srce* (2008), *Telesna straža* (2010), *Kratki ljudi* (2011), *Priče sa zidova* (2014).

Romani: *Prisluškivanje* (1999), *Hobo* (2001), *Smrt u El Pasu* (2003), *Slivnik* (2004), *Noć svih svetih* (2009), *Zaustavno vreme* (2014), *Posle potere* (2018), *Lanac slobode* (2019).

Knjiga pop-eseja: *Divlja horda / Zabeleške mlađeg pokvarenjaka* (2007).

DŽEZ FESTIVAL NIŠVIL NAZVAN PO NJEGOVOJ KNJIZI PRIČA

AUTOR OKO
500 NOVINSKIH ESEJA
I KOLUMNII

Poezija: *Rio Bravo* (1990), *Remix* (1991), *Wah – wah* (1992), *Tajni život u Srbiji* (1995), *Post* (1996), *Pesme o zanatima* (1997).

Po motivima iz njegovih priča i romana uradjene su tri radio drame u produkciji RTS-a i jedna pozorišna predstava u produkciji SKC Beograd.

Nagrade i priznanja: *Ninova nagrada za roman godine* (2001), *Nagrada Narodne biblioteke Srbije za najčitaniju knjigu* (2002), nagrada *Branko Radičević* i stipendija *Fonda Borislav Pekić*.

Pojedine Ćirićeve knjige prevedene su na italijanski, ruski, češki i bugarski jezik. Pojedinačne priče, pesme i fragmenti iz romana na nemački, poljski, mađarski, engleski, makedonski, slovenački, katalonski i španski jezik.

VLADAN MATIJEVIĆ

Opus Vladana Matijevića predstavlja jedinstvenu pojavu u savremenoj srpskoj književnosti. Ninovu nagradu – nagradu kritike za roman godine, dobio je za roman-parodiju *Pisac izdaleka* u kome izvrgava ruglu upravo kritiku, poziv pisca i književnu scenu. Originalno i spretno oprobao se u svim književnim rodovima i vrstama. Njegovu prozu odlikuju kritičnost, parodičnost, crni humor, naglašeni eros i izbrušen stil.

KAŽE DA NIJE
POSTMODERNISTA
JER MU PREZIME NE
POČINJE SLOVOM
„P“

NARATORKE DVA
NJEVOVA ROMANA
SU ŽENE

PERMANENTNO
ISPRAVLJA SAM SEBE
(OBJAVLJUJE NOVE,
DOTERANE VERZIJE
STARIH KNJIGA)

Vladan Matijević (1962), piše romane, priče, poeziju i drame, na srpskoj književnoj sceni aktivan od početka devedesetih godina. Radi kao urednik izdavačke delatnosti u umetničkoj galeriji *Nadežda Petrović* u Čačku. Član je Srpskog književnog društva.

Romani: *Van kontrole* (1995, nova verzija 2013), *R. C. Neminovno* (1997, nova verzija 2017), *Pisac izdaleka* (2003, Ninova nagrada) *Časovi radosti* (2006), *Vrlo malo svetlosti* (2010, nagrade: *Meša Selimović*, *Borisav Stanković* i *Isidora Sekulić*) i *Susret pod neobičnim okolnostima* (2016).

Knjige priča: *Prilično mrtvi* (2000, Andrićeva nagrada), *Pristaništa* (2014, nagrade: *Stevan Sremac* i *Danko Popović*).

Pesničke knjige: *Ne remeteći rasulo* (1991) i *Samosvođenje* (1999). Objavio je knjigu drama *Žilavi komadi* (2009) i eseje sabrane u knjizi *Memoari, amnezije* (2012, nagrade: *Kočićevo pero* i *Kočićeve knjige*).

Matijevićevi romani i priče prevedeni su na francuski, nemački, ruski, španski, italijanski i makedonski jezik.

ALEKSANDAR GATALICA

Iako prozu Aleksandra Gatalice kritičari najčešće određuju kao fantastični realizam, on u svojim pričama i romanima najčešće polazi od istorijskih činjenica i osnovnih podataka o istorijskim ličnostima, potom konstruiše pseudodokumente, građu za fiktivne biografije književnih likova koji se upliću u piščevo viđenje istorije, posebno istorije umetnosti, estetskih i gnoseoloških, ali i ontoloških problema.

Aleksandar Gatalica (1964) je pripovedač, romansijer i dramski pisac, esejista, muzički kritičar i prevodilac. Diplomirao na Katedri za svetsku književnost Filološkog fakulteta. U književnost je ušao 1993. kada je objavio prvi roman. Muzičku kritiku objavljivao je na Radio Beogradu i u dnevnim listovima Glas i Večernje novosti. Radio je u BIGZ-u, Madlenianumu, Narodnoj biblioteci i Radio-televiziji Srbije.

Zbirke pripovedaka: *Mimikrije* (1995), *Vek* (1999), *Beograd za strance* (2004) i *Dnevnik poraženih neimara* (2006).

Kratki ili ciklični romani: *Linije života* (1993), *Naličja* (1995), *Kraj* (2001) i *Euripidova smrt* (2002). Roman-diptih: *Dijalog sa opsenama* (2006). Forme velikog obima čine romani *Nevidljivi* (2008), *Veliki rat* (2012), *Sonata za lošeg čoveka* (2015) i *Poslednji argonaut* (2018).

Osim knjiga proze, objavio je dramu *Čioda sa dve glave* (2009) i dramatisovao *Proces Franca Kafke* (2011), te knjige eseja: *Govorite li klasični?* (1994), *Crno i belo, kratke istorije slavni pijanista XX veka* (1998), *Rubinštajn protiv Horovica i obrnuto* (1999) i *Zlatno doba pijanizma* (2000, 2018), kao i zbirku pripovednih eseja *Pisac ne stanuje ovde* (2013).

Sa starogrčkog preveo je i priredio: *Tri grčke tragedije* (Eshil: *Prometej u okovima*, Sofokle:

PREVODI DRAME
I POEZIJU SA
STAROGRČKOG

PIŠE KRITIČKE
PRIKAZE KONCERATA
KLASIČNE MUZIKE

DRAMATIZOVAO,
ADAPTIRAO ZA
POZORIŠTE
KAFKIN PROCES

Gospodar Edip, Euripid: *Alkesta*; 1993), *Umetnička lirika stare Grčke* (Alkej, Sapfa, Anakreont; 1994), *Dvojica jambičara* (poezija Arhiloha i Hiponakta; 1998), *Helenska poezija* (od Tirteja do Anakreonta; 2003), *Euripid: Izabrane drame* (2007) i Sofokle: *Gospodar Edip i Edip na Kolonu* (2011).

Dobio je *Ninovu nagradu za roman godine*, nagrade *Ivo Andrić*, *Meša Selimović*, *Miloš Crnjanski*, *Stevan Sremac*, *Stevan Pešić*, *Isidora Sekulić*, kao i nagradu Narodne biblioteke Srbije za najčitaniju knjigu. Roman *Veliki rat* nagrađen je Atinskom nagradom za književnost kao najbolja strana knjiga u Grčkoj 2018. Pored grčkog, *Veliki rat* preveden je na engleski, francuski, mađarski, bugarski i slovenački jezik.

VULE ŽURIĆ

UNOSI HUMOR U
ISTORIJSKE PRILIKE

AUTOR BIOGRAFSKIH
RADIO-DRAMA O
SRPSKIM PISCIMA

PORED KNJIŽEVNOSTI,
DOBAR POZNAVALAC
FILMA, STRIPA I FUDBALA

Vule Žurić u svojoj prozi dekonstruiše istoriju, igra se sa istorijskim ličnostima suprotstavljajući im junake koje je u književnost neretko preveo iz stripova, filmova i TV serija. Reč je o piscu koji se dobronamerno smeje likovima koje je stvorio, nama na koje se ugledao dok ih je stvarao i sebi samom.

Vule Žurić (1969), piše priče, romane, drame i scenarija, prevodi sa engleskog i sa italijanskog jezika, uređuje književne programe. Član je Srpskog književnog društva.

Knjige priča: *Umrli muški* (1991), *Dvije godine hladnoće* (1995), *U krevetu s Madonom* (1998), *Valceri i snošaji* (2001), *Katenačo* (2011), *Tajna crvenog zamka* (2015).

Romani: *Blagi dani zatim prođu* (2001), *Rinfuz* (2003), *Tigrero* (2005), *Crne ćurke i druga knjiga crnih ćurki* (2006), *Mrtve brave* (2008), *Narodnjakova smrt* (2009), *Nedelja pacova* (2010), *Srpska trilogija* (2012), *Republika Čopić* (2015), *Roman bez ormana* (2017) i *Pomor i strah* (2018).

Autor je šest radio-drama o životu i umiranju srpskih pisaca Bore Stankovića, Milana Rakića, Milutina Uskokovića, Emanuila Jankovića,

Brane Cvetkovića, Svetozara Čorovića i Branka Čopića, a za radio je adaptirao romane *Seobe* i *Druga knjiga Seoba* Miloša Crnjanskog.

Zajedno sa Božom Koprivicom napisao je knjigu o večitom derbiju u fudbalu.

Za Lagunu je priredio zbirke priča domaćih pisaca *Gavrilov princip* (posvećenu Sarajevskom atentatu) i *Orlovi ponovo lete* (posvećenu Branku Čopiću).

Njegove priče prevedene su na deset jezika.

Dobitnik je stipendije *Borislav Pekić* za roman u nastajanju, nagrade pančevačke Gradske biblioteke za knjigu godine za roman *Tigrero*, nagrade *Stevan Sremac* za roman *Nedelja pacova*, nagrada *Danko Popović* i *Kočičevo pero* za roman *Republika Čopić*, *Andrićeve nagrade* za zbirku priča *Tajna crvenog zamka* i *Vitalove nagrade* za roman *Pomor i strah*.

VLADIMIR KECMANOVIĆ

Vladimir Kecmanović je jedan od najinovativnijih i najprovokativnijih srpskih pisaca danas. Romane i priče piše kao poeme. Britke, kratke rečenice, sa minimumom interpunkcije, ubrzavaju dijaloge, tokove svesti i radnju. U obradi tema, pa i onih bolnih kakav je rat na jugoslovenskim prostorima 1990-tih, nema stereotipa, ni očekivanih zapleta, ni očekivanih raspleta. Pisac koji je konstantno nepredvidiv i uvek svoj.

Vladimir Kecmanović (1972), piše romane, priče, scenarija. Diplomirao svetsku književnost na Filološkom fakultetu u Beogradu. Kolumnista je lista Politika, povremeno piše za više medija u zemlji i okruženju. Član je književne grupe P 70 i Srpskog književnog društva.

Romani: *Poslednja šansa* (1999), *Sadržaj šupljine* (2001), *Feliks* (2007), *Top je bio vreo* (2008), *Sibir* (2011), *Kainov ožiljak* (u četiri ruke sa Dejanom Stojiljkovićem, 2014), *Osama* (2015).

Zbirke pripovedaka: *Zidovi koji se ruše* (2012) i *Kao u sobi sa ogledalima* (2017). Sa istoričarem Predragom Markovićem autor je knjige *Tito, pogovor* (2012). Objavio i esejističko-biografsku knjigu *Das ist Princip!* (2014).

Njegova dela doživela su filmske, televizijske i pozorišne adaptacije.

Jedan je od scenarista filma *Neprijatelj* (režija D. Zečević, 2011) i kulturnih TV serija

Senke nad Balkanom (2017) i *Žigosani u reketu* (2018).

Dobitnik je stipendije fondacije Borislav Pekić i nagrada Ivo Andrić, Branko Ćopić, Meša Selimović, *Hit libris*, Vitez srpske književnosti, Pečat vremena i Velike Andrićeve nagrade Instituta u Andrićgradu.

Kecmanovićeva proza prevedena je na engleski, francuski, nemački, ukrajinski i rumunski jezik. Prevod romana *Top je bio vreo* (*The Cannon was Red Hot*) 2014. je nominovan za nagradu IMPAC Dublin, koja se u istoimenom gradu dodeljuje za najbolji roman objavljen na engleskom jeziku.

ZA POZORIŠNU
PREDSTAVU OSAMA,
KASABA U NJUROKU,
URAĐENU PO
NJEGOVOM ROMANU,
TRAŽI SE KARTA VIŠE

GLUMI PREDSEDNIKA
SUDA U TV SERIJI
SENKE NAD
BALKANOM

VAŽI ZA OŠTROG
POLEMIČARA

NAPISAO ROMAN U
ČETIRI RUKE
SA DRUGIM
PISCEM,
PUBLICISTIČKU
KNJIGU U ČETIRI
RUKE SA DOKTOROM
ISTORIJSKIH NAUKA

Dok je bio upravnik Narodnog pozorišta, najveći srpski komediograf Branislav Nušić odbio je da na repertoar stavi svoju komediju *Sumnjivo lice*, jer se u njoj otvoreno kritikuje državni aparat.

Branislav Nušić (1864-1938), pisac, novinar i diplomata, ostavio za sobom obimno, raznorodno književno delo, čak i udžbenik retorike. Upamćen, izučavan, rado igran i danas upravo kao komediograf.

Milan Rakić (1876-1938), pesnik i diplomata, završio je prava u Parizu, učestvovao u Prvom balkanskom ratu, bio na diplomatskoj službi Rumuniji, Švedskoj, Danskoj, Bugarskoj, Italiji... Sa samo 50-tak savršenih pesama koje je napisao, ušao je u sve udžbenike i sve istorije srpske književnosti.

Milan Rakić je bio i ostao jedan od najpopularnijih srpskih pesnika, ali je bio i prvi čovek koji je automobilom prešao put od Pariza do Beograda.

Klasik srpske književnosti dvadesetog veka Miloš Crnjanski se intenzivno bavio sportom: igrao je fudbal, veslao, jedrio, vežbao, mačevao, skijao i trenirao boks.

Miloš Crnjanski (1893-1977), pesnik, romansijer, pripovedač, dramski pisac, likovni kritičar, publicista. Zadužio je našu kulturu najlepšom pesmom o našem glavnom gradu *Lament nad Beogradom* i vrhunskim romanima: *Dnevnik o Čarnojeviću*, *Seobe*, *Roman o Londonu*.

VLADIMIR
TABAŠEVIĆLANA
BASTAŠIĆ

Vladimir Tabašević (1986), pesnik i romansijer. Osnivač je i jedan od urednika internet časopisa *Prezupč* koji se bavi pitanjem klasnih odnosa u društvu.

Izdavač: Laguna

www.laguna.rs

Njegov prvi roman *Tiho teče Misisipi* (2015) našao se u užem izboru za *Ninovu nagradu*, roman *Pa* kao u najužem izboru za istu nagradu (2016), da bi je dobio za svoj treći roman *Zabluda Svetog Sebastijana* (2018).

Objavio je knjige poezije: *Koagulum* (2010), *Tragus* (2011), *Kundak* (2012), *Hrvatski kundak*

(2014). Zastupljen je u pregledima i izborima savremene poezije: *Prostori i figure* (Službeni glasnik, 2013), *Restart* (Dom kulture Studentski grad, 2014), *Troje* (Samizdat, B92, 2016).

Dobitnik je regionalne nagrade za priču *Rat*, u okviru *Biber festivala* i nagrade *Mirko Kovač* za najbolju knjigu mladog autora. Dobitnik *Ninove nagrade za roman godine*.

Iako su na književnu scenu stupili svojom poezijom i pričama, Vladimir Tabašević i Lana Bastašić su dobili uvažavanje kritike i privukli pažnju šire čitalačke publike svojim prvim romanima. Zajedničko im je i to što su odrastali na ratom zahvaćenim područjima bivše Jugoslavije, što je u dobroj meri obeležilo njihovo dosadašnje stvaralaštvo.

Lana Bastašić (1986), piše poeziju, priče, romane i knjige za decu. Završila je Filološki fakultet i odbranila master iz kulturologije na Fakultetu političkih nauka. Vodi školu kreativnog pisanja *Escola Bloom* u Barseloni, gde danas živi, na španskom, katalonskom i engleskom jeziku. Uređuje književni časopis *Carn de cap* (Meso glave).

Pažnju kritike i šire publike stekla je prvim romanom *Uhvati zeca* (2018) koji je ušao u najuži izbor za prestižnu *Ninovu nagradu za roman godine*.

Zbirke priča: *Trajni pigmenti* (2010), *Vatrometi* (2011) i knjiga priča za decu *Nastja crta Sunce i druge priče* (2015).

Pesnička knjiga: *Naivni triptih o Bosni i umiranju* (2013).

Izdavač: Kontrast izdavaštvo

www.kontrastizdavastvo.rs

Srbija je dve godine za redom (2017. i 2018.) prva u Evropi po broju književnih prevoda podržanih iz fonda Kreativna Evropa Evropske Unije.

Izdavaštvo je najrazvijenija kreativna industrija u Srbiji. Srpski izdavači godišnje ukupno objave oko 16,5 hiljada novih naslova u svim oblastima. Samo u oblasti književnosti godišnje se objavi 5-6 hiljada knjiga.

**SRBIJA
STVARA
PRICE**

**U zemlji ima oko 400
izdavačkih kuća,
dvostruko više firmi
je uz drugu delatnost
registrovano i za
izdavaštvo.**

Prosečna cena knjige je od 8 do 10 evra. Knjige se prodaju u više od 500 knjižara, ali i u pozorištima, muzejima, kioscima na ulicama naših gradova, supermarketima, aerodromima...

Ministarstvo kulture i informisanja Republike Srbije sufinansira prevođenje reprezentativnih dela srpske književnosti. Javni konkurs za strane i domaće izdavače raspisuje se početkom svake kalendarske godine. U 2019-toj Ministarstvo će podržati objavljivanje 68 naslova na 18 jezika.

JASMINKA PETROVIĆ

Jasminka Petrović, najprevođenija srpska autorka za decu i mlade u svojim knjigama piše o važnosti prijateljstva, o međugeneracijskom razumevanju, o prihvatanju različitosti, o podršci bližnjih. Neretko progovara o tabu temama. Zabavnim pisanjem o čitanju (za najmlađe čitaocce) kreativno popularizuje čitanje, među njenim knjigama su, kako sama kaže, i „knjige za početno čitanje“.

Jasminka Petrović (1960), studirala je španski jezik i književnost. Napisala je više od 30 knjiga za decu i mlade. Knjige su joj prevedene na dvadeset pet jezika, a neke od njih su dramatizovane u pozorištima za decu u Srbiji i u inostranstvu. Jasminka Petrović je uređivala tinejdžerske emisije na radiju, pisala za mnoge časopise, uređivala National Geographic Junior na srpskom jeziku. Učesnik je u različitim programima i projektima koji podstiču dečju maštu i stvaralaštvo.

Objavila je romane: *Ovo je najstrašniji dan u mom životu* (2006), *35 kaloprija bez šećera* (2008), *Leto kada sam naučila da letim* (2015) i *Sve je u redu* (2017), *Hoću kući* (2019) *Baštovanov san* (roman za početno čitanje, 2019).

Knjige priča: *Giga pravi more* (1996), *Mame* (2004), *O dugmetu i sreći* (2005), *Kaži teti Dobar dan* (2003), *Riba ribi grize rep* (2009), *Od čitanja se raste* (2012), *Moda se vratila* (2013) i *Samo za tvoje uši* (2014).

Jasminka Petrović je i autorka nekoliko priručnika, najpoznatiji su *Seks za početnike* (2003. prvo izdanje, usledilo je mnoštvo

srpskih izdanja i prevodi na dvadesetak jezika), *Kako postati i ostati glup* (2004), *Bonton* (2004), *Imam nešto važno da ti kažem* (2006).

Jasminka Petrović je dobitnica najuglednijih nagrada u oblasti književnosti za decu: *Srebrno Gašino pero* (2004. i 2016), *Neven* (2005. i 2016), nagrade Zmajevih dečijih igara *Rade Obrenović*, međunarodne nagrade *Mali princ* (2006. i 2016, BiH), CONCORSO DI NARRATIVA *In viaggio nelle parole* (Italija), nagrade dečje kritike *Dositejevo pero* (2007, 2009, 2013. i 2016) i nagrade *Plavi čuperak*. Dobila je nagradu POLITIKINOG ZABAVNIKA, Nagradu za najbolju dečju knjigu Beogradskog sajma

PIŠE KNJIGE
ZA „POČETNO
ČITANJE“, ALI I ONE
ZA TINEJDŽERE

AUTORKA
„PRIRUČNIKA“
ZA MLADE SEKS ZA
POČETNIKE KOJI
JE PREVEDEN NA
20 JEZIKA

VODI KREATIVNE
RADIONICE ZA DECU
I MLADE

knjiga. Roman *Leto kada sam naučila da letim* ušao je u katalog minhenske Internacionalne biblioteke za mlade *White Raven* kao jedna od dvesta najboljih knjiga za decu 2015. godine.

DEČIJA

KNJIŽEVNOST

UROŠ
PETROVIĆ

Čitanje knjiga Uroša Petrovića je avantura po sebi. Iako su najčešće namenjeni deci, njegovi romani u zagonetkama i priče mozgalice često i odrasle nateraju da se zamisle, naročito ako deca brže i spretnije od svojih roditelja pronalaze odgovore na Petrovićeve pitanja. Važne su i pustolovine, susreti sa zastrašujućim i divnim stvarima, plemenitost književnih junaka i autorov specifični smisao za humor.

Uroš Petrović (1967), pisac za decu i mlade, autor priča-mozgalica, romana u zagonetkama, fantastičnih pripovesti. Koautor je inovativnog programa za obrazovne i vaspitne ustanove „NTC sistema učenja”, koji se primenjuje u više od petnaest evropskih zemalja. Bavi se umetničkom fotografijom. Osmišljava rubrike i pitanja za dečje emisije i za kvizove Radio-televizije Srbije.

Objavio romane: *Aven i jazopas u Zemlji Vauka* (2003), *Peti leptir* (2007), *Mračne tajne Ginkove ulice* (roman u zagonetkama, 2011), *Deca Bestragije* (2013), *Tajne veštine Marte Smart* (2013), *Martina velika zagonetna avantura* (2014), *Karavan čudesa* (2016), *Marta Smart i vašar zagonetki* (roman u zagonetkama, 2016), *Priča o Jangu* (2017), *Neko se uselio u onu staru vilu* (2018), *Strahovita knjiga* (2019). Po romanu *Peti leptir* snimljen je prvi 3D igrani film u Srbiji.

Autor je knjige priča za odrasle *Priče sa one strane* (2004) i pet edukativno-zabavnih knjiga u serijalu *Zagonetne priče* (2006-2012).

Knjige su mu prevedene na: mađarski, grčki, italijanski,

rumunski, makedonski, slovenački i češki jezik.

Petrović je dobitnik nagrada u oblasti književnosti za decu: po tri puta dobio je nagrade *Neven i Dositejevo pero*, dva puta nagradu Zmajevih dečijih igara *Rade Obrenović* za najbolji roman, Zlatnu značku Kulturno-prosvetne zajednice Srbije za doprinos kulturi...

Autor je i tri stone društvene igre i dvostruki dobitnik priznanja *Dobra igračka Prijatelja dece Srbije* za igračku godine, za igre *Martina zagonetna kutija* i *Dum Dum Dum*. Petrović je dobitnik većeg broja prestižnih nagrada za fotografije (dva puta nagrade magazina *Nacionalna Geografija*).

U TELEVIJSKIM
KVIZOVIMA
POSTAVLJA NAJTEŽA
PITANJA

PO NJEGOVOM
ROMANU SNIMLJEN
JE PRVI 3D FILM U
SRBIJI

SMIŠLJA DRUŠTVENE
IGRE I KREIRA
IGRAČKE

PETROVIĆEVE
FOTOGRAFIJE
DVAPUT NAGRADIO
ČASOPIS
NACIONALNA
GEOGRAFIJA

Jedan je od četrdeset kreativnih ambasadora Srbije, u okviru projekta *Srbija stvara*. Bio je dugogodišnji predsednik Mense Srbije i jedan je od najuspešnijih rešavača IQ X testa na svetu.

Izdavač: Laguna

www.laguna.rs

VESNA ALEKSIĆ

Proza Vesne Aleksić namenjena deci i mladima odlikuje se toplinom i izrazitom emotivnošću. Njeni junaci nisu deca u nekom drugom, bajkovitom svetu, već u ovom u kojem svi živimo. Zato su i njihovi problemi, radosti i tuge isti kao i oni koje proživljavaju odrasli. Ova književnica piše knjige koje deci pomažu da lakše odrastu, da razumeju da i u najtežim životnim situacijama postoji mogućnost promene na bolje.

Vesna Aleksić (1958), piše za decu i adolescente – romane, priče i slikovnice. Autor je i monodrama, dve pozorišne predstave i više radio-drama za decu, kao i jedne igrane TV serije. U književnoj periodici objavljuje prikaze novih knjiga za mlade. Diplomirala na Filozofskom fakultetu u Beogradu. Radi kao stručni saradnik u predškolskom obrazovanju.

Objavila je romane: *Mesečev dečak* (1994), *Karta za letenje* (1995), *Vetar je, Aja* (1996), *Zvezda rugalica* (1997), *Marija Modiljani* (1999), *Licitacija vetra* (2000), *Starlet* (2004), *Moji rođeni oblaci* (2007), *Ludvig van Mocart* (2016), *Krokodil peva* (2017), *Sazvežđe violina* (2018).

Autorka je dvanaest knjiga pripovedaka i šest slikovnica. Za knjigu priča

Ja se zovem Jelena Šuman dobila je nagradu Politikinog Zabavnika za najbolju knjigu za decu u 1998. Za svoje stvaralaštvo dobila i nagrade Neven, nagradu Matice srpske, *Zmajevu nagradu* za stvaralački doprinos književnosti za mlade (2004), nagrade *Sigridrug* i *Plavi čuperak*. Roman *Krokodil peva* preporučan je za čitanje u Međunarodnoj biblioteci za decu u Minhenu.

PIŠE I ZA ODRASLE,
PONEKAD SAMO,
KAD MORA

KNJIGA KROKODIL
PEVA DOBILA OZNAKU
WHITE RAVENS ZA
2018. U KATALOGU
MEĐUNARODNE
BIBLIOTEKE ZA DECU
U MINHENU

PRVE TEKSTOVE
NAPISALA JE ZA
DODATAK DNEVNIK
NOVINA POLITIKA
NAMENJEN DECI

DEJAN ALEKSIĆ

Kao ni u poeziji „za odrasle” Dejan Aleksić se ni u poeziji za decu nije odrekao rime, piše i prozu i drame za decu. Njegovu poeziju namenjenu najmlađima karakterišu baladičnost, parodičnost i humor. Kod najmlađih čitalaca stvara utisak da je čitanje laka, lepa i nezamenljiva igra.

Dejan Aleksić (1972), piše drame, poeziju i prozu za decu. Radi kao urednik za poeziju u književnom časopisu *Povelja*.

Knjige za decu: *Dugme bez kaputa* (2002), *Pustolovine jednog zrna kafe* (2004), *Kad se razboleo Petak* (2006), *Na primer* (2006), *Nežna pesma o nežnom vetru Duvoljubu* (2006), *Božićna priča* (2007), *Muzika traži uši* (2008), *Stižu blese, čuvajte se* (2010), *Koga se tiče kako žive priče* (2013), *Cipela na kraju sveta* (2014), *Čudesni doživljaji Azbučka Prvog u trideset slova* (2015), *Januar u žirafi* (2018), *Muzika traži uši* (2019).

Nagrade: *Politikinog Zabavnika* dva puta, *Neven* dva puta, nagrada *Sajma* knjiga u Banjoj Luci, nagrada

Radio Beograda dva puta, *Dositejevo pero*, *Gašino pero* dva puta, nagrada *Sajma* knjiga u Beogradu, nagrade *Mali princ*, *Plavi čuperak*, *Rade Obrenović...*

**GOTOVO ZA
SVAKU SVOJU
KNJIGU DOBIO JE
NEKU KNJIŽEVNU
NAGRADU**

**PIŠE ZA DECU I
PEVA ZA ODRASLE**

**NJEGOVI TEKSTOVI
SU VEĆ U ČITANKAMA**

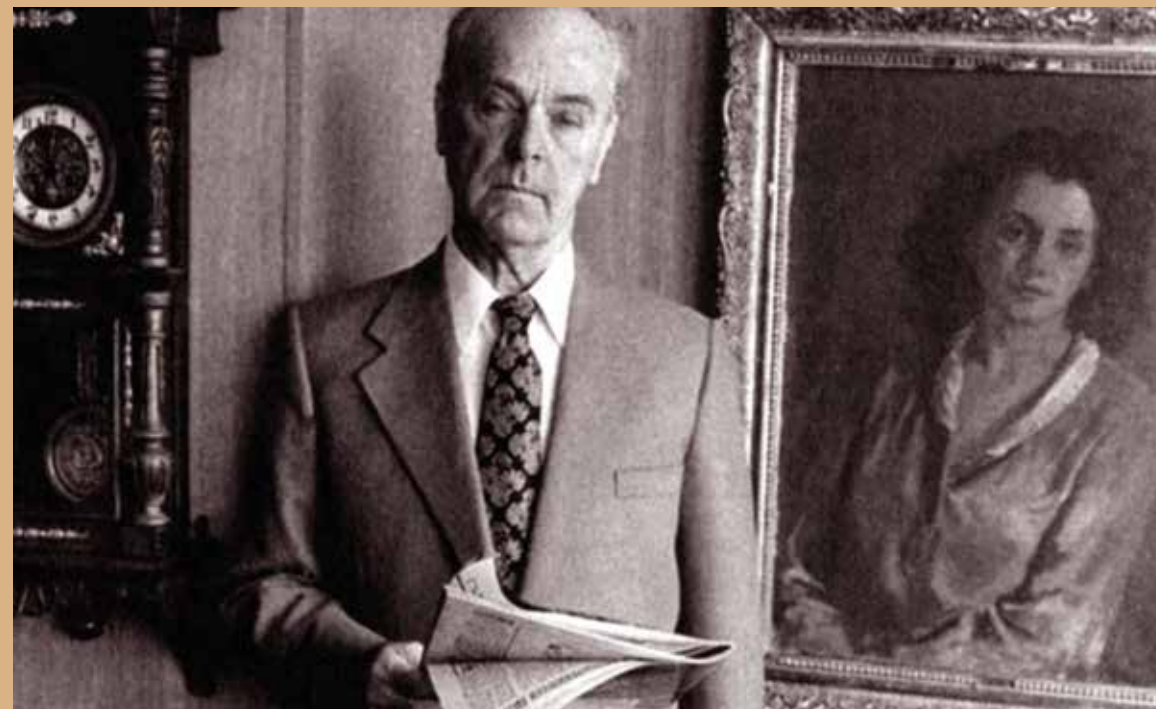
Pesničke knjige: *Potpuni govor* (1995), *Dokazivanje senke* (1996), *Svagdašnji čas* (2000), *Sobna mitologija* (2003), *Posle* (2005), *Dovoljno* (2008), *Jedino vetar* (2011), *Biti* (2013), *Radno vreme raja* (2018).

Književne nagrade: *Brankova nagrada*, *Prosvetina nagrada*, nagrade *Matićev šal*, *Branko Miljković*, nagrada *SANU Branko Ćopić*, *Meša Selimović*, *Zmajeva nagrada Matice srpske*, *Risto Ratković*, *Vasko Popa...*

Njegove pesme su uvrštene u brojne zbornike i antologije, a preveden je na engleski, nemački, norveški, bugarski, grčki, makedonski, mađarski, slovački, slovenački i rusinski jezik.

Veliki broj književnih nagrada u Srbiji ukazuje na želju za priznanjem i preporukom dobre knjige. Nagrade dodeljuju kulturne institucije, mediji, fondovi iz nasleđa umetnika, književne manifestacije i druge institucije. Nagrade skreću pažnju na najvredniju savremenu literaturu u produkciji i pomažu u povećanju broja čitanja naslova koji se izdvajaju. Većina trenutno uglednih srpskih književnih nagrada osnovana je sredinom 20. veka.

O želji da se neka knjiga izdvoji i preporuči svedoči mnoštvo književnih nagrada i priznanja u Srbiji, većina je nazvana po klasicima naše književnosti: Andrićeva nagrada za najbolju zbirku priča ili pripovetku, Ninova nagrada kritike za roman godine, Disova nagrada za trajan doprinos srpskom pesništvu, za ukupan doprinos

nacionalnoj poeziji nagrada Desanka Maksimović, Zmajeva nagrada za poeziju. Nagrada Meša Selimović za najbolju knjigu iz svih oblasti, Vitalova nagrada, nagrade Miloš Crnjanski, Isidora Sekulić. U oblasti književnosti za decu: Nagrada Politikinog Zabavnika za najbolju knjigu za decu, Neven, Dositejevo pero, Plavi čuperak...

SERBIA CREATES

www.serbiacreates.rs
info@serbiacreates.rs

Fotografije:

Iz ličnih arhiva pisaca

Laguna

Službeni glasnik

Kontrast izdavaštvo

Kreativni centar

Teodor Lazarev (foto A. Ristović)

Zoran Ras (foto V. Bajca)

Miloš Lužanin (foto V. Žurića)

Sumnjivo lice, Narodno pozorište, Subotica (foto A. Kovač)

Grafički dizajn: Ferenc Laslofi

Autor teksta: Sanja Milić

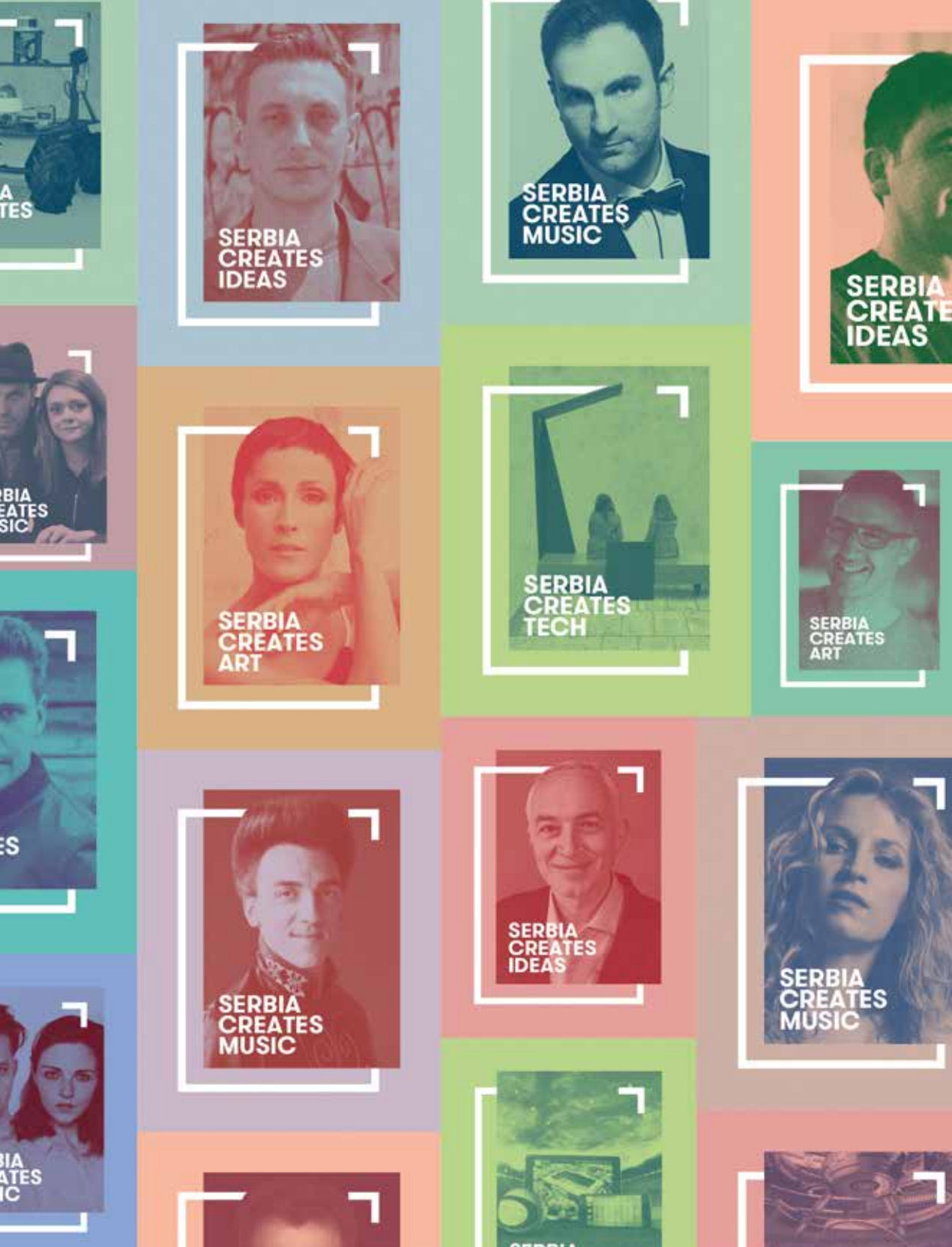
Tim Srbija stvara

Beograd, 2019.

srbija.gov.rs

A
TES

SERBIA
CREATES
IDEAS

SERBIA
CREATES
MUSIC

SERBIA
CREATE
IDEAS

SERBIA
CREATES
MUSIC

SERBIA
CREATES
ART

SERBIA
CREATES
TECH

SERBIA
CREATES
ART

ES

SERBIA
CREATES
MUSIC

SERBIA
CREATES
IDEAS

SERBIA
CREATES
MUSIC

SERBIA
CREATES
MUSIC

SERBIA